

Vi skal overvinde voldens cyklus for altid: Den Internationale Fredskoalitions møde #92, 7. marts 2025

Ikke korrekturlæst

ANASTASIA BATTLE: Velkommen alle sammen. Dette er Den Internationale Fredskoalition. Mit navn er Anastasia Battle, og jeg vil være jeres ordstyrer i dag sammen med Dennis Small og Dennis Speed. Dette er vores 92. møde i træk. Jeg vil gerne takke alle vores faste deltagere fra hele verden; ledere af forskellige organisationer, diplomater, forskellige repræsentanter for mange forskellige organisationer og også nye mennesker, som er med os i dag.

Vi oprettede dette forum for 92 uger siden for at forene fredsbevægelsen i hele verden, fordi mange forskellige koalitionser helt åbenlyst er brudt sammen og er blevet ret dysfunktionelle. Hvis vi skal opnå ægte fred på planeten, er vi nødt til at bringe folk sammen på tværs af deres ideologier for at opnå dette. Vi har koordineret i 92 uger, hvilket er noget af en bedrift.

Vi har et åbningspanel med meget interessante mennesker; jeg lægger dagsordenen op i chatten. Jeg vil gerne have Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren af Schiller Instituttet og initiativtageren til Den Internationale Fredskoalition, til at indlede mødet i dag. Værsgo at gå i gang, Helga.

HELGA ZEPP-LAROCHE: Goddag. Vi befinder os i en virkelig dramatisk situation, hvor der næsten hver dag sker et nyt jordskælv. Det er endnu ikke klart, hvor det vil bevæge sig

hen, men det er utroligt. Mens situationen omkring Ukraine har været i højsædet i den sidste uge, især efter Zelenskyjs dramatiske optræden i Det Hvide Hus i fredags, er tingene virkelig ved at gå helt amok. Den europæiske reaktion på præsident Trumps insisteren på, at han ønsker at afslutte krigen i Ukraine, er forbløffende. For et par dage siden var der et særligt EU-rådsmøde, hvor Ursula von der Leyen, formanden for EU-Kommissionen, meddelte, at de havde godkendt 800 milliarder euro til noget, der kaldes »Rearm Europe Plan«. Det er meningen, at der skal stemmes om det på det næste formelle møde i Det Europæiske Råd den 21. marts. Det er et enormt beløb – 800 milliarder euro. Men det er ikke nok, for i mellemtiden er det på en uge lykkedes den udpegede nye tyske kansler Friedrich Merz at lave en 180 graders kovending, for før han blev valgt, lovede han og fortalte vælgerne mange gange, at CDU ville være imod ændringen af den såkaldte gældsbremse. Gældsbremsen er en mekanisme, hvor det er skrevet ind i den tyske forfatning, at regeringen ikke kan overskride en bestemt grænse for nye kreditter. Han sagde, at fordi der er ekstraordinære omstændigheder, må det opgives. Derfor foreslår han nu et militærbudget på 400 mia. euro og derudover 500 mia. euro til infrastruktur. Men de 400 mia. euro er ikke et loft, men han sagde, at han vil gøre, hvad der skal til. Det er en tydelig henvisning til Mario Draghis berømte bemærkninger midt under eurokrisen, hvor han sagde, at Den Europæiske Centralbank ville mobilisere al den likviditet, der var nødvendig; hvad der end skulle til for at redde euroen. Så det bruger Merz nu, hvilket betyder en ubegrænset vilje til at finansiere Tysklands oprustning. EU har 800 milliarder euro, og Tyskland har 400 milliarder euro til fri afbenyttelse. Det er som sagt en 180-graders ændring på en uge! Manden har lige vundet valget med et løfte om, at han ikke ville ændre på det. Derfor støttede mange vælgere ham, og endda mange mennesker i selve CDU, fordi de er imod socialdemokraternes og de grønnes idé om bare at løsne gældsbremsen for alle mulige investeringer. Endda *Bild Zeitung*, som er den største tabloidavis i Tyskland, havde på side tre i dag en hel side

med citater fra folk, der udtrykte, at de mener, at dette er et forræderi mod vælgerne, for hvis Merz en uge efter afstemningen gør præcis det modsatte af, hvad han gik til valg på, er det helt klart et forræderi.

Hvad er påskuddet for alt dette? Naturligvis reaktionen på den hurtige række af begivenheder. Først Hegseths tale i Bruxelles; så vicepræsident Vances tale på sikkerhedskonferencen i München, hvor han beskyldte EU for ikke at have noget demokrati, ingen ytringsfrihed; efterfulgt af mødet mellem udenrigsminister Lavrov og udenrigsminister Rubio i Riyadh; så telefonsamtalen mellem Putin og Trump. Og som kronen på værket flippede det hele ud i Det Ovale Kontor, da Zelenskyj var på besøg, og han kom op at skændes med Trump og Vance og blev uden varsel smidt ud af Det Hvide Hus. Dette efterfølges nu af en hel række begivenheder. Zelenskyj tog straks fra Det Hvide Hus til London, hvor han blev modtaget med åbne arme af Keir Starmer. Macron truede med at sende franske tropper ind i Ukraine for at åbne den franske atomparaply for hele Europa. Det blev straks besvaret af udenrigsminister Lavrov, som sagde, at Macrons forslag om at sende tropper ind i Ukraine er helt uacceptabelt. Det ville være en direkte indsættelse af NATO mod Rusland, og det ville naturligvis få passende konsekvenser.

Det, der er sket, er, at europæerne tydeligvis var så fast besluttet på hele deres strategi om at ødelægge Rusland, at forårsage et strategisk nederlag for Rusland, som har været dagsordenen i de sidste tre år, at de ikke kunne indstille sig på, at Trump ville sige: »Lad os afslutte denne krig og få en aftale med Rusland.« Det er klart, at europæerne ikke på noget tidspunkt forsøgte at løse konflikten gennem diplomati; på intet tidspunkt foreslog de at forhandle om noget som helst. De talte altid kun om, at Ukraine skulle vinde på slagmarken, og at Rusland skulle besejres. Det var deres eneste mantra. Nu, hvor de er konfronteret med denne indsats fra Trump, som endnu ikke er afgjort; det er bare de første spæde skridt i

forhandlingerne nu. Naturligvis har mange ting fulgt efter. Trump er holdt op med at sende militært udstyr til Ukraine – det er måske kun en pause – og afskærer Ukraine fra militær efterretning. Nogen sagde, at det er som at bruge en 2 x 4 mod et muldyr bare for at få dets opmærksomhed. Under alle omstændigheder er det, hvad der skete.

Der er også trusler om, at USA kan skære ned på efterretningsudvekslingen med briterne og Five Eyes. Det har skabt en helt ny situation, fordi hele briternes atomarsenal kun er operationelt med amerikansk teknisk støtte og efterretningsstøtte; de kan ikke bruges uafhængigt. Det er kun det franske atomarsenal, som har en suveræn eller uafhængig evne til at fungere. Det, som hele denne sag har forårsaget, er en hidtil uset og på overfladen næsten uforståelig reaktion fra europæerne. De siger, at dette er en fuldstændig afbrydelse af den vestlige alliance; nu er Europa på egen hånd og må sørge for sit eget forsvar og kan ikke længere stole på USA. Det er som et fuldstændigt brud. På det europæiske topmøde i London, mens de løb rundt som en kylling uden hoved, indså de, at EU plus briterne ikke er militært i stand til at klare sig selv uden NATO. Det faktum, at de stadig er med i NATO, betyder naturligvis, at franskmændene end ikke frit kan bruge deres nukleare arsenal uden tilladelse fra NATO-strukturen generelt.

Der kommer også mange rapporter, f.eks. fra Keeler Economic Institute, som siger, at den tyske hær tilstand er fuldstændig latterlig. De siger, at for at komme tilbage til niveauet for Bundeswehr, som det eksisterede i 2004, for at få det samme antal kampfly, er man nødt til at bruge 15 år. For at komme tilbage til niveauet af kampvogne fra 2004 er man nødt til at bruge 40 år. Og for at have en lignende mængde haubitser, er man nødt til at bruge 100 år. Det er selvfølgelig et tvivlsomt spørgsmål, så det er derfor, de går efter dette massive militære oprustningsprogram med de tal, jeg nævnte i begyndelsen. Der må man sige, at hvis de nu vil

finansiere denne form for militær oprustning på europæisk og tysk niveau – og det er op til de andre lande, hvad de vil gøre – så kan det ikke finansieres inden for budgettet. Derfor ønsker de at skabe denne separate mekanisme, som har et historisk fortilfælde i Hjalmar Schachts Mefo-lovforslag. Det var sådan, det lykkedes Schacht at få gang i våbenindustrien igen. Der dukker nu forskellige artikler op, bl.a. i den britiske presse, som siger, at det var sådan, USA kom ud af depressionen; det var ikke New Deal, det var krigsmobiliseringen. Det er en meget almindelig historie. Men det, disse mennesker udelader, er, at det logiske resultat af denne Mefo-lovs mobilisering var at gå i krig; for man kan ikke realisere denne boble i faktiske fysiske økonomiske termer, undtagen når man går efter fuldstændig ødelæggelse i en krig.

Det er det, der truer, og det er faren. Og det er det, vi skal mobilisere imod for at få noget helt andet på dagsordenen. Hvis dette fortsætter, opstår der en fuldstændig katastrofe.

Det er ikke en ensartet godkendelse fra europæerne. I de forskellige lande er mange mennesker ved at få øjnene op for det enorme i det, der sker. Det er ikke 100 % klart, at Merz' nye koalition kan skabes, for nogle folk i Socialdemokratiet har ondt i maven over denne form for oprustning; endda nogle af CDU-folkene er meget kritiske. Men naturligvis var Orbán, Ungarns premierminister, den eneste, der stemte imod, og han brugte sit veto mod en sådan plan. Han sagde, at dette langt overskrider EU's muligheder for at gøre dette. Jeg mener, at dette er noget, verden må tage i betragtning som en strategisk grund til alarm af højeste prioritet. Det historiske fortilfælde er Hjalmar Schacht, og folk bør se på historien for at erkende, hvad resultatet blev af en sådan mobilisering.

Årsagen er indlysende: Det europæiske etablisement er så skræmt over Trump, fordi han repræsenterer en diskontinuitet i forhold til den tidligere imperiale politik. De har nemlig endnu ikke set på, hvorfor Trump blev valgt, nemlig fordi de

amerikanske vælgere afviste den politik, der fulgte med det unipolære verdensherredømme, globaliseringen og alle dens aspekter. Hvis europæerne var kloge – hvilket de tydeligvis er meget langt fra at være – ville de reflektere over det faktum, at Trump blev valgt på grund af den tidligere regerings politik; i særdeleshed Obama og Biden. I stedet for at drage den konklusion, at hvis de ikke tager sig sammen og retter op på den fejlslagne politik, kan de måske holde fast i magten i en meget kort periode, men det vil helt sikkert give næring til lignende opposition i alle de europæiske lande, fra Geert Wilders til Meloni til Le Pen, til AfD og mange andre lignende bevægelser i andre lande også. Det er en fuldstændig kortsigtet og dum reaktion, men den repræsenterer det faktum, at disse politiske eliter i Europa ikke er villige og ikke i stand til at reflektere over den fejlslagne politik, der er blevet ført i de sidste 35 år efter afslutningen af den kolde krig og forsøget på at etablere en unipolær verden med alle de forudsætninger, det indebærer. Så det betyder, at vi har en meget dramatisk situation i Europa.

Ikke at sige, at den ikke er lige så alvorlig og dramatisk, for ikke at nævne, hvad der sker i Sydvestasien. Vi havde det ret vigtige og vellykkede topmøde i Cairo den 4. marts, hvor der blev vedtaget en plan for genopbygning af Gaza. Egypten har nu forpligtet sig til at organisere en stor all-arabisk konference for at realisere denne plan. Så det er et lille skridt i den rigtige retning for Oase-planen. Men i selve Gaza ser det meget sort ud, for nu på sjette dag blokerer IDF igen Gaza og lukker ikke mad og humanitær hjælp og andet udstyr ind. Det fører igen til enorme krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden, som en FN-embedsmand netop har udtalt i situationen.

Vi er nødt til at forny vores bestræbelser på at få oase-planen på bordet som en del af en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur. På grund af situationens alvor møder vi mange palæstinensere, som siger til os: »Glem oase-planen.

Vi har brug for retfærdighed; vi har brug for en tostatsløsning. Intet andet tæller.« Jeg tror, at vi i denne diskussion om IPC mange gange har argumenteret for, hvorfor det ikke fungerer, fordi man ikke får en tostatsløsning, hvis man ikke ændrer hele dynamikken i regionen og derudover hele den strategiske situation på verdensplan. Det er i allerhøjeste grad muligt, fordi Kina tilbyder det, der svarer til en ny sikkerhedsarkitektur. Putin sagde i sin diskussion med FSB den 27. februar, at han nu ser potentialet for et europæisk sikkerhedssystem og endda et globalt sikkerhedssystem. Så disse muligheder er i horisonten, men de kræver, at vi og andre, der forsøger at bevare freden, tager målrettede skridt.

Endelig har Vatikanets repræsentant i FN igen rettet en dramatisk appel til verdenssamfundet om at standse denne krigsførelse, advaret om Hiroshima og Nagasaki og appelleret til verden om at gå i en anden retning. Man kunne ønske, at især de partier, der har et C i deres navn, som Kristendemokraterne, ville lytte til dette.

Jeg tror, det er her, vi er; og jeg tror, vi er nødt til absolut at optrappe vores mobilisering for det nye paradigme, for som man kan se, løser opsplittningen af den vestlige alliance, som den har fundet sted, ikke problemet, men har en tendens til at øge faren.

Bemærkninger under diskussionen:

Jeg kan kun være enig med dig i, at det ikke kun er uger og måneder, hvor europæerne ikke vil være klar til krig; det vil være år. Faktisk kommer forskellige efterretningsvurderinger fra Sverige, Danmark, Holland og Tyskland ud af det blå og siger, at Rusland vil være klar i 2029 eller 2030 til at føre endnu en storkrig mod et land i Europa eller måske hele Europa. Det er der ikke et eneste bevis for; det er en antagelse, der skal motivere den nuværende oprustningspolitik. Hvis man ser objektivt på Ruslands politik, har jeg ikke

fundet og har ikke set beviser fra nogen anden på, hvorfor det skulle være i Ruslands interesse at gå den vej og forberede sig på krig i 2029 eller 2030. Det er bare en komplet løgn.

Jeg synes, det er vigtigt, da du sagde, at der igen vil være plads til debat, som lige nu er meget begrænset. Folk som tidligere medlemmer af efterretningstjenesterne som dig kan gøre verden og udsigten til fred en stor tjeneste ved at analysere. Er det et realistisk skøn? Er der noget bevis for, at Rusland har sådanne planer? Det samme gælder beskyldningen om, at Kina forsøger at erstatte USA som en imperialistisk magt. Det er der ikke noget som helst bevis for. Hvis man ser på den kinesiske regering og det kinesiske system, er det faktisk helt anderledes end i Vesten; det er sandt. De siger, at de er kommunister; man kan sige, at det er en meget specifik kommunisme med kinesiske karakteristika. Men det er i langt højere grad 5.000 års kinesisk tradition, som altid har været mere optaget af det fælles bedste end af individuel frihed. Mange af de ting, som Vesten nu kritiserer for at være så forfærdelige, er kinesisk kultur; en kultur, som har tjent dem godt. Hvorfor tror du, at Asien trives lige nu, mens Vesten er ved at kollapse? I det mindste er den europæiske del af det i frit fald. Jeg tror, vi er nået til et punkt, hvor vi absolut er nødt til at se på, hvad der i Vestens tankegang stadig er kolonialt? MI6 blev nævnt af både Bhadrakumar og Garland Nixon. Det er en kendsgerning, at den britiske rolle i anstiftelsen af denne krig har været helt ubestridelig. Boris Johnson ødelagde Istanbul-aftalen; Starmer opildnede Trump til at sende flere våben og våben med større rækkevidde. Briternes rolle er uden for enhver tvivl for enhver, der ønsker at se, hvad der foregår. Og nu tilbyder Macron en atomar paraply for hele Europa, hvilket jeg ikke synes er en god idé; også idéen om franske tropper i Ukraine. Er det ikke utroligt, at de tidligere kolonimagter fra Sykes-Picot-traktaten nu er de største anstiftere af krigen i Ukraine? Der er tydeligvis en rest af kolonialisme i disse europæeres politik. Jeg ved godt, at de helt arrogant vil skubbe det fra sig, men jeg tror

desværre, at det er noget, der er nødt til at blive diskuteret. 2 x 4 er ikke mit yndlingsinstrument til dialog, men nogle gange er det nødvendigt.

Spørgsmål: Håndterer de nuværende europæiske ledere dette på eget initiativ, eller må vi antage, at der er større kræfter bag scenen uden for dagslyset, som driver og styrer dem?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, det er begge dele, for hvis man ser på, hvordan det europæiske system har udviklet sig, er det i Tysklands tilfælde mest indlysende, fordi hele Tysklands eksistens i efterkrigstiden har været som et besat land. Suverænitet er endnu ikke opnået. 2+4-aftalen efter genforeningen gav teoretisk eller praktisk suverænitet til Tyskland, men vi ved, at den ikke blev gennemført. Hele strukturen for, hvordan DDR blev overtaget, hvordan folk blev indsat af Vesten i henhold til checkhæftet og pengene og så videre, var en slags blåkopi af det, der skete med Vesttyskland efter Anden Verdenskrig af besættelsesmagten. De indsatte udvalgte politikere, som de havde valgt i eksil i henhold til den profil, der passede bedst til besættelsesmagts interesser.

Hele strukturen er sådan, at folk, der følger programmet, gør karriere, og dem, der afviger, gør ikke. De eneste, der bryder med det, er naturligvis AfD og BSW, men BSW blev effektivt smidt ud af parlamentet. Vi har et reelt problem med det parlamentariske system i Europa. Det er virkelig degenereret næsten som det amerikanske valg, som i høj grad er blevet et plutokrati. Penge fra Wall Street og det militærindustrielle kompleks har virkelig muliggjort mange kongresmedlemmers og senatorers karrierer. På samme måde er det i høj grad et spørgsmål om, hvem der bliver opstillet i det parlamentariske partisystem i Europa. Passer de til profilen for oligarkiets interesser? Det er et stort problem.

Det betyder, at mange mennesker, som ellers ville handle anderledes, ikke ønsker at miste deres privilegier, og derfor

følger de med. Hvis du spørger, hvad de andre uhyggelige kræfter er, så er det systemet; oligarkiets system. Man behøver ikke nødvendigvis at sætte folk på en lønningsliste; det er at være en del af klubben at følge med for at følge med.

Derudover tror jeg, at der er nogle mennesker, som helt klart er det, som British Integrity Initiative plejede at kalde klyngeagenter; folk, som bliver sat i positioner for at udbrede historien. De er meget tydelige, fordi de er åbenmundede og klare, men nogle af disse mennesker er så meget med i det, at de også er deres egne drivkræfter. Det er virkelig en mangel på demokrati, en mangel på statskunst. Jeg har længe sagt, at vi har brug for flere statsborgere – folk, der forsøger at blive kompetente, så de kan være kansler, økonomiminister, uddannelsesminister og kulturminister. Men det går imod dovenskaben hos folk, der hellere vil have banal underholdning end at tænke selv. Jeg synes, vi har en kæmpe krise i Vesten; folk prøver ikke længere at forbedre sig selv. Jeg tror virkelig, at det er en rest fra slutningen af Romerriget. Men Schiller Instituttet forsøger naturligvis at modvirke det ved at få folk overbevist om, at vi har brug for en kulturel renæssance. At tænke og forbedre sig selv for det fælles bedste er et meget højere mål end bare at have det sjovt.

[Lidt senere] Jeg er helt enig i det, Jack siger, for Oase-planen var en plan, som blev foreslået af Lyndon LaRouche i 1975 på grund af et meget specifikt potentiale, som eksisterede dengang. Vi har genaktiveret den på grund af de forfærdelige begivenheder, der foregår i Gaza og på Vestbredden og så videre. Jeg har sagt mange gange, at jeg mener, at det er vigtigt at organisere mange mennesker for det perspektiv; for det er kun, hvis man har en vision for en bedre fremtid, at man kan overvinde voldens cyklus. Men jeg har også altid givet udtryk for min tro på, at det kun vil være muligt, fordi der vil opstå en situation, hvor USA,

Rusland og Kina bliver enige om noget, der går i retning af en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur. For kun hvis man stopper geopolitikken, for hele Mellemøsten er en stedfortræderkrig for kolonimagterne, inklusive USA i den forstand. Kun hvis disse magter stopper det geopolitiske spil og tillader et system, hvor alle lande på planeten får deres interesser opfyldt, kan man få sådanne løsninger.

Jeg tror, at dette allerede er den dominerende dynamik i verden, for hvis man ser på den seneste kongres i Kina, de såkaldte to sessioner, så har de et utroligt optimistisk perspektiv for på den ene side at opbygge hjemmemarkedet i Kina, som allerede er meget mere moderne end i noget andet land i Vesten. Men samtidig fokuserer de meget på det Globale Syd, på Afrika, på Latinamerika. Latinamerika nævner de ikke så meget på grund af den nuværende politik. Hvorfor er det Globale Syd så meget mere venligt stemt over for Kina og også over for Rusland? Hvorfor afviser de at blive inddraget i NATO's fortælling om Rusland? Det er, fordi de oplever, at Kina og Rusland giver dem reelle fordele i deres egne bestræbelser på at udvikle sig. Det er derfor, de har opbygget disse venskaber. Den tidligere kombination af Vesten, som nu er ved at gå i opløsning, forsøgte at have mere end 800 militærbaser rundt om i verden. Hvad får udviklingslandene ud af det? I bedste fald får de sikkerhedstræning til deres soldater og en vis mængde industri omkring det. Men infrastruktur, industri, landbrug? Nej, absolut ikke.

Jeg tror, at det mentale spring, Vesten skal tage, er at sige, hvorfor vi ikke slår os sammen med Rusland, Kina, Indien, Japan, Brasilien, Indonesien og andre lande, som allerede er vækstøkonomier, og lader os forene vores bestræbelser på at løfte alle disse lande. Så vil vi have en global Marshall-plan, som du kalder det, eller vi kalder det »Den nye Silkevej bliver Verdenslandbroen«. I 2014 offentliggjorde vi planen for en sådan global Marshall-plan, som vi kaldte »Den nye Silkevej bliver Verdenslandbroen«. Den er til dels allerede ved at

blive realiseret, men den kan blive den absolutte plan for, hvordan alle nationer kan arbejde for at løfte landene i det Globale Syd med det samme. Jeg tror, det er fremtidens krav, og jo flere studerende, der begynder at diskutere disse spørgsmål, jo bedre. Man er nødt til at have unge mennesker til at lægge pres på de eksisterende institutioner for at kræve en sådan ændring.

Spørgsmål: »Både Storbritannien og Frankrig vil gøre alt, hvad de kan, for at bevare deres imperiale rolle. Jeg ser det største brændpunkt i disse to nationer. Forhandlingerne må gå deres gang der, så Frankrig og Storbritannien kan finde en ny rolle.« Jeg går ud fra, at hun siger, at diskussionerne om krig skal have en indvirkning der.

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror bestemt, det er sandt. Jeg ville ikke undervurdere hollænderne og belgierne. Europa har desværre en historie med kolonialisme. Jeg tror, at selv om den nuværende befolkning nok helt vil afvise tanken om, at de stadig udøver kolonialisme, så tror jeg, at det er et faktum. Se på Afrikas tilstand. De klager nu over kinesernes rolle i mange afrikanske stater, men har europæerne gjort noget for at udvikle Afrika i alle disse årtier? Nej, det gjorde de ikke. Jeg synes, at den koloniale tankegang kom tydeligst til udtryk i det, Josep Borrell sagde med sit latterlige billede af, at Europa er en have, og alle de andre er en jungle. Man skal sørge for, at jungleplanterne ikke vokser ind i den smukke have. Det var det mest latterlige udsagn, men det er illustrativt. Se på den stadigværende udenrigsminister, som forhåbentlig er ude om et par dage og løber rundt i verden og prædiker, hvad folk skal gøre. I en vis forstand synes jeg, at koloni-feberen er noget, folk bør blive bevidste om.

Hvis man taler med den almindelige borger og fortæller dem, at det historiske momentum allerede er flyttet til landene i det, der tidligere hed Den Alliancefrie Bevægelse, men som nu hedder Den Globale Majoritet, så synes jeg, at de har meget mere menneskelighed og stræben efter en bedre epoke for

menneskearten, end man finder i Vesten lige nu. Men for at finde folk i Vesten, som endda indser det, skal man bruge et forstørrelsesglas. Derfor mener jeg, at det Globale Syd skal tale med store bogstaver; de skal inddrages i alle komitéer. Jeg tror, at det historiske momentum på nuværende tidspunkt er at inddrage vægten af 85 % af den menneskelige befolkning i alle komitéer, herunder reformen af FN for at afspejle det. Jeg tror, at det skal diskuteres meget mere, for det er tidens trend, som kan blive en meget positiv indflydelse.

Afsluttende bemærkninger:

Jeg vil gerne komme ind på det, jeg startede med, nemlig det faktum, at Europa nu udsteder utrolige summer til militær produktion. Man kan diskutere, om det er det samme som Hjalmar Schachts Mefo-sedler, men det er pengeskabelse uden et produktivt grundlag. Derfor er det i sidste ende en inflationær forøgelse af en boble. Det samme kan siges om kryptovalutaer og andre Bitcoins og lignende ikke-regeringskontrollerede private valutaer. Jeg tror, det er en af akilleshælene i hele systemet.

Men siden du nævnte spørgsmålet om unge mennesker og ungdommen, synes jeg, at alle deltagerne i IPC-opkaldet bør kommunikere ideen om »Lad os ikke gentage historien« til alle de unge mennesker, du kender. Resultatet af en sådan bestræbelse var to forfærdelige verdenskrige, men især Anden Verdenskrig. Lad os ikke gå ned ad den vej igen. Hvis jeg var et ungt menneske lige nu, ville jeg reagere på det, for hvordan kan man have en fremtid, når faren for en ny fascisme truer? Det er også implicit tilfældet.

Ellers er jeg helt enig i den idé, Bernie nævnte, om at vi har brug for en international konference med alle regeringer. Jeg tror, at FN's generalforsamling ville være det perfekte sted at afholde en sådan konference. Den kunne udspringe af generalforsamlingen. Den Westfalske Fred afsluttede 150 års religionskrig, og den eneste grund til, at folk fra

forskellige lande mødtes, var, at de indså, at hvis krigen fortsatte, ville ingen være i live til at nyde sejren, fordi så mange mennesker allerede var blevet dræbt. Jeg tror, det er en stærk motivation.

Jeg tror, at vi lige nu befinder os i en periode med utrolige forandringer fra et paradigme til det næste. Den nye orden er endnu ikke sikkert formet, men det er perioder, hvor ideer betyder noget. Engagementet fra mennesker med god vilje har en meget større indflydelse end i tider, hvor alting går ad rene veje, som det har gjort i årtier. Dette er en periode med revolutionære forandringer. Næste tirsdag har vi et internationalt ungdomsopkald for at forberede deltagelsen i Schiller Instituttets konference i maj. Hvis du kender nogle unge, som gerne vil lære unge fra andre lande at kende og udveksle ideer om denne kamp, så kontakt Schiller Instituttet og bliv registreret som deltager i den kommende diskussion på tirsdag

[<https://schillerinstitute.nationbuilder.com/youthdialoguemarch2025>]. Jeg tror, det bliver kl. 10 på østkysten. Husk, at der bliver skiftet til sommertid i løbet af weekenden, så du bør helt sikkert forsøge at opmuntre unge mennesker til at komme til den samtale. Jeg kan kun sige, at historien på nuværende tidspunkt bevæger sig i et så betagende tempo, at jeg tror, folk er klar over, at det er nu, de bør blive aktive. Tænk over, hvad dit liv handler om. Vil du bare være en forbruger, eller vil du være en, der ved slutningen af dit liv kan sige, at du har bidraget med noget til at forbedre den menneskelige arts vilkår? Jeg synes bestemt, at det er et mål, vi alle bør have. I den ånd, kom tilbage i næste uge til IPC-mødet og tag to eller tre venner med. [hzl/amb] [ssu]

Se helheden af begivenheder, ikke stribevis af fordele og ulemper

af Marcia Merry Baker (EIRNS) – 06. marts 2025

Den 6. marts 2025 (EIRNS) – Virvaret af begivenheder fortsætter i en svimlende fart, mens blodsudgydelser, fattigdom og økonomisk uro fortsætter unødvendigt. I dag fandt Det Europæiske Råds tredje hasteindkaldte topmøde sted i Bruxelles om bevæbning af Ukraine mod Rusland, hvor ledere fra 27 EU-lande var til stede i uenighed om finansiering og engagement i krig på ubestemt tid. Det vigtigste resultat var fastsættelsen af tidspunktet for det fjerde topmøde af denne art, den 20.-21. marts. Et andet eksempel: I dag underskrev præsident Donald Trump en bekendtgørelse, der for anden gang udsætter 25 % told på import fra Mexico og Canada indtil den 2. april. Og så videre.

Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger og leder, rådede midt på ugen til, at vi skal se på »helheden« af de mange begivenheder, der finder sted. Det er fra dette højere udsigtspunkt, i stedet for at tage stilling til fordele og ulemper ved stribevis af stridsspørgsmål, at vi kan forstå, hvad der sker på en måde, så vi kan gribe ind og skabe det nye paradigme, der er brug for. Vi har brug for en ny økonomisk og sikkerhedsmæssig arkitektur til gavn for alle, som det fremgår af den gensidige fordelagtige aktivitet, der er i gang blandt de førende nationer i den Globale Majoritet.

Zepp-LaRouche påpegede tre fremtrædende træk ved den samlede globale dynamik. Se på de to vanvittige reaktioner på sammenbruddet i det vestlige kasino-baserede finans-/frihandelssystem: For det første »BlackRock-syndromet« med stigende globalistisk kontrol over alle økonomiske sektorer –

industri, landbrug, militærproduktion og alt andet, især logistik, som det ses i BlackRocks seneste opkøb af kontrollerende interesser i mere end 40 storhavne rundt om i verden. BlackRocks fremmarch er den sidste fase i City of Londons og Wall Streets forsøg på at overtage det, der er tilbage af de vestlige og andre økonomier.

For det andet er der ludomanien omkring krypto, centreret i USA, som ikke kun er et fupnummer med sjove penge, men som undergraver værdien og suveræniteten af selve den amerikanske valuta.

For det tredje, se på militariseringsvanviddet i Europa. I dag slog EU-Kommissionens formand Ursula von der Leyen på tromme for sin oprustningsplan til 862 milliarder dollars, med vild snak om hvordan nationer i hele Europa kan og skal skaffe disse midler, og skøre visioner om hvordan de kan omdanne det, der er tilbage af deres produktionskapacitet, til våbenproduktion. Deres økonomier kan blive knust. Der er planlagt en række opfølgende møder, som begynder med, at medlemmer af Europa-Parlamentet mødes den 11. marts for at vurdere dagens topmøde og drøfte en hvidbog om det europæiske forsvars fremtid, som skal udgives i midten af marts; MEP'ernes afstemning om dette er fastsat til den 12. marts.

Ja, det er i orden at være anti-BlackRock, anti-krypto og anti-militariseringsvanvittig, men det er ikke nok. Retningen hen imod en løsning for fred og økonomisk fremgang er at forstå de fysiske økonomiske principper for økonomi- og fredsopbygning og at gribe ind for at få det til at ske. Schiller Instituttet udgav en international rapport om dette perspektiv i slutningen af 2024: »Development Drive Means Billions of New Jobs, No Refugees, No War.«

I øjeblikket er mobiliseringen for »Oase-planen« den førende kamp for global udvikling, centreret om Gaza, men som strækker sig fra Nordafrika til det vestlige Indien.

I Memorial Day-weekenden i maj vil Schiller Instituttets internationale konference i New York-området tage den nødvendige diskussion om principper for nationsopbygning og skønhedens og produktivitetens kultur. Der er åbent for tilmelding til arrangementet den 24.-25. maj med titlen: »En smuk vision for menneskeheden i en tid med stor turbulens!«

Der er store muligheder for potentielle positive gennembrud i betragtning af de seismiske skift, der er i gang i den globale dynamik, især sammenbruddet i det onde britisk-amerikanske »særlige forhold«.

Der er flere nye begivenheder, der er værd at bemærke. Blandt dem er, at CIA ikke kun har suspenderet leveringen af målrettede og andre militære efterretninger til Ukraine, men også har beordret Storbritannien til at suspendere enhver britisk deling af amerikanske efterretninger med Ukraine.

På vej mod forhandlinger om Ukraine er de seneste meldinger, at delegationer fra Washington og Kiev vil mødes den 11. marts i Saudi-Arabien. På den modsatte side, den farlige bevægelse imod en løsning på Ukraine-krisen, holdt den franske præsident Emmanuel Macron i går aftes en national tale, der havde til formål at optrappe konflikterne ved at udbasunere, hvordan der skulle være en diskussion om, at Frankrig skulle udbygge et atomart skjold over Europa for at beskytte mod Rusland....

Tilmeld dig og spred budskabet om Schiller Instituttets konference den 24.-25. maj. Læs invitationen til konferencen, hvor der på et tidspunkt står: »Hvis det lykkes præsident Trump ikke kun at afslutte atomkrigen i Ukraine, men også permanent at forbyde den artstruende brug af atomvåben gennem en proces for samarbejde og dialog med Rusland og Kina, vil han fortjene [ros]. Det ville betyde intet mindre end at erstatte praksis med geopolitisk konfrontation mod BRIKS-staterne og det Globale Syd med samarbejde til gensidig fordel for alle.«

Egyptisk genopbygningsindsats i Gaza kan være første skridt til at gennemføre Oase-Planen

DEAN ANDROMIDAS

Den 5. marts 2025 (EIRNS) – Selv om den er langt fra LaRouches Oase-plan, idet den kun henviser til Gaza, forestiller den egyptisk-sponsorerede genopbygningsplan for Gaza, kaldet »Turning Gaza into a Smart City«, sig at omdanne en region præget af masseødelæggelse til et moderne højteknologisk bymæssigt og landligt landskab. Designet er baseret på ideer og principper, som Egypten har anvendt i sit eget byggeri af 12 nye »smarte byer«, og yderligere 12 byer er under planlægning. Disse egyptiske byer bliver bygget til at huse op til 5 millioner indbyggere hver. Nogle, som f.eks. den nye egyptiske administrative hovedstad, er bygget i samarbejde med Kina. Den fulde plan er tilgængelig her.

Gaza-planen vil tage fem år og være færdig i 2030 til en samlet pris på 53 milliarder dollars. Den sigter mod at huse en befolkning på 3 millioner palæstinensere med en tæthed på ca. 35 mennesker pr. feddan (0,0042 kvadratkilometer). Den vil skabe i alt 500.000 jobs i flere sektorer, herunder: boliger, 80.000; industri, 70.000; turisme, 60.000; serviceydelser, 90.000; landbrug, 120.000; og fiskeri, 80.000.

Planen forudser finansiering fra FN, internationale finansielle institutioner, donorlande, udviklingsbanker samt udenlandske direkte investeringer og partnerskaber med den

private sektor. En internationalt overvåget forvaltningsfond skal fordele midlerne. Egypten har til hensigt at være vært for en ministerkonference på højt niveau i Cairo i samarbejde med Det Palæstinensiske Selvstyre og FN for at skaffe økonomisk støtte.

Planen opdeler Gaza i fem funktionelle hovedsektorer: Sektor 1, Rafah til logistikcenteret; sektor 2, Khan Younis til videnskabs- og videnscenteret; sektor 3, Deir Al-Balah til Al-Salam-centeret; sektor 4, Gaza til regeringshovedkvarteret; sektor 5, Nord-Gaza som kulturcenter.

Planen omfatter i alt seks grundlæggende zoner, herunder boligområder med høj, mellemhøj og lav tæthed. Der vil også være kommercielle zoner og zoner med blandet brug, som kombinerer boliger og kommercielle områder. Der vil blive skabt service- og udviklingskorridorer, som omfatter regerings- og administrationshovedkvarterer og uddannelsesfaciliteter, hospitaler og kulturcentre samt rekreative og turistmæssige zoner osv. Der vil blive skabt en central »grøn« akse med haver, grønne områder og gang- og cykelstier, mens landbrugs- og industrizoner i udkanten af byen vil omfatte små landsbyer til støtte for landbrugsindustrier som f.eks. fødevareforarbejdning og let produktion.

Planen indeholder en detaljeret tidsplan for gennemførelsen. De første seks måneder vil være en tidlig genopbygningsfase, der koster 3 milliarder dollars, til rydning af murbrokker; forberedelse til opførelse af 200.000 midlertidige boliger til 1,2 millioner mennesker; genoprettelse af 60.000 delvist beskadigede hjem til 360.000 mennesker; og gennemførelse af et socialt beskyttelsesprogram.

Dette efterfølges af to genopbygningsfaser, hvor fase 1 varer to år og koster 20 milliarder dollars. Den omfatter etablering af forsyningsselskaber og netværk; opførelse af 200.000 boliger til 1,6 millioner mennesker; og genindvinding af

20.000 feddaner jord. Genopbygningsfase 2 vil vare 2,5 år og koste 30 milliarder dollars og vil omfatte vedvarende udbygning af forsyningsnettet; bygning af 200.000 boligenheder til 1,2 millioner mennesker; og bringe det samlede antal boliger op på 460.000 enheder til 2,75 millioner mennesker. Denne fase omfatter oprettelse af en industrizone, fiskeri- og handelshavne samt bygning af veje og en lufthavn i Gaza.

Tilføjelse:

Planen rejser behovet for en regional fredsplan, der må omfatte fredsaftaler med Syrien og Libanon, også baseret på grænserne fra juni 1967, og en regional udviklingsplan som defineret i LaRouches Oase-plan for at genopbygge det krigshærgede Syrien, Libanon og også Irak. Der er også brug for en bredere fred, som involverer Iran, Tyrkiet og Golfstaterne. Sydvestasien skal kunne opfylde sin skæbne som landbroen mellem Eurasien og Afrika, som det allerede er tiltænkt i Bælte- og Vej-Initiativet.

Foto: Free Malaysia Today

Grønland og udviklingen af arktis. Schiller Institut video fra 2010.

Fra arikvet fra 2010:

LaRouchePAC video i tre dele med dansk tale om økonomisk udvikling i Arktisk og betydning af de arktiske områder for forskning i, hvordan kosmisk stråling påvirker liv.

Med en opdateret introduktion af Schiller Instituttets danske formand Tom Gillesberg om nødvendigheden af den samme type for økonomisk udvikling på Grønland.

Her er 2. del: [Link](#)

Her er 3. del: [Link](#)

Krig eller fred? War or Peace?

Interview med Jan Øberg, medstifter og direktør for Transnational Foundation for Peace and Future Research. Nu med afskrift.

Interview with Jan Øberg, co-founder and director of the Transnational Foundation for Peace and Future Research,

now with a transcript.

Afskrift på engelsk nedenunder.

English transcript below.

Ikke korrekturlæst

Schiller Instituttets interview med Jan Øberg: 'Krig eller fred'

[MR_]

25. februar 2025 (EIRNS)–KØBENHAVN-Jan Øberg, ph.d., en dansk-svensk freds- og fremtidsforsker, gav et halvtimes interview med titlen »Krig eller fred« til Michelle Rasmussen fra Schiller Instituttet i Danmark og {EIR}, den 21. februar 2025.

Jan Øberg er medstifter og direktør for (Transnational Foundation for Peace and Future Research, eller TFF), kunstfotograf, klummeskribent, kommentator og mægler. Schiller Instituttet interviewede første gang Øberg den 21. februar 2022, blot tre dage før det russiske militær gik ind i Ukraine. Han var også taler ved instituttets online-seminar om etablering af en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som foreslået af Helga Zepp-LaRouche, den 25. maj 2022. Bagefter blev han og de fleste af de andre talere sat på Ukraines Center for Countering Disinformation (CCD) hitliste.

I interviewet præsenterer Jan Øberg en dybtgående kritik af Vestens rolle i den nuværende verdensorden og et visionært perspektiv på, hvordan man kan skabe en mere fredelig og samarbejdsvillig fremtid i den nye, udfoldende verdensorden, som BRIKS+ og det Globale Syd er ved at skabe. Her er nogle vigtige pointer i omskrevet form:

Det går rigtig godt for størstedelen af verden, ikke mindst takket være Kinas forskellige initiativer for sikkerhed og en

fælles fremtid for menneskeheden, herunder Bælte- og Vej-Initiativet. De, der bor i Vesten, har enten ikke forstået denne forandring, eller også nægter de at acceptere, at de ikke længere er dominerende. Man kan enten slutte sig til resten af verden, eller man kan blive isoleret og selvdestruktiv. En accelererende vestlig militær opbygning udelukker et godt velfærdssamfund og er baseret på forkerte forudsætninger om russiske hensigter.

Nogle aspekter af en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur omfatter:

- Styrkelse af FN;
- Fremtidsorienteret tænkning er afgørende, hvilket de fleste politikere, bortset fra kineserne, helt mangler;
- Fælles sikkerhed: At sikre hinandens sikkerhed og forstå hinanden, så vi undgår misforståelser, der kan føre til optrapning af konflikter;
- At have et defensivt baseret militær uden atomvåben.

Økonomisk samarbejde kan reducere risikoen for konflikt. Med »win-win« mindskes sandsynligheden for krig betydeligt. I stedet for at vestlige lande deltager i Bælte- og Vej-Initiativet, menneskehedens største og mest visionære samarbejdsprojekt, isolerer vi os.

Med visioner er der så mange ting, vi kan opnå. Som George Bernard Shaw skrev i et teaterstykke, og Robert F. Kennedy sagde: »Du ser ting og siger: »Hvorfor?« Men jeg drømmer om ting, der aldrig blev til noget, og siger: »Hvorfor ikke?«« En ægte fredsbevægelse skal ikke bare kritisere militarisme, men forestille sig en bedre verden og spørge: »Hvorfor ikke?« Visionære debatter er afgørende. Ideer skal ikke afvises som urealistiske, for det mest urealistiske er at fortsætte ad den nuværende vestlige vej og tro, at verden kan overleve det. Vi har brug for et intellektuelt, moralsk og

kulturelt skub, snarere end geopolitik.

Ved hjælp af konfliktløsningsprincipper ville han råde regeringer, der forhandler i Mellemøsten og Ukraine, til at inddrage alle parter, definere konflikterne og undgå at placere skylden. Vi har brug for en vision for Mellemøsten som helhed og for at navngive visse elementer.

Jan Øberg is the co-founder and director of the Transnational Foundation for Peace and Future Research, established in 1986. He is an independent peace and future researcher, art photographer, columnist, commentator and mediator. He has a PhD in sociology from Lund University, Sweden, and has been a guest professor at around ten international universities.

"TFF is an independent think tank, a global network that aims to bring about peace by peaceful means. It inspires a passion for peace from the grassroots to the corridors of power."

Afskrift:

Transcript:

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Here are the questions (shortened):

What is your evaluation of the current world situation in the context of the transition from one world order to another?

After the Russian invasion of Ukraine, Helga Zepp-LaRouche, the founder and international president of the Schiller Institute, called for establishing a new international security and development architecture. Why do you think this is important, and what would important aspects be?

How can an economic development perspective and China's Belt and Road Initiative aid the pursuit of peace, for example, in the Middle East, if it were combined with more broad recognition of the Palestinians, and also in Ukraine?

The Schiller Institute has proposed many economic development

programs around the world, including the Oasis Plan for the Middle East – visions of a future we can work towards. You are a peace and future researcher. Why is it important to develop visions of the future to inspire people, something our Western politicians lack?

You are an expert in conflict resolution. What advice do you have for the governments that are involved in peace negotiations in the Middle East and Ukraine?

The Schiller Institute encourages you to go to the homepages of Transnational Foundation for Peace and Future Research homepage, as well as the Schiller Institute, and to participate in the weekly International Peace Coalition meetings, the last of which had Dr. Naledi Pandor, the former South African foreign minister on as guest. (See the links below.)

See also:

The Schiller Institute's interview with Jan Øberg on February 21, 2022, just two days before the Russian invasion of Ukraine:

With transcript: <https://schillerinstitut.dk/si/?p=324930r>
here: https://www.youtube.com/watch?v=0fL_2qs7M50&t=8s

A Schiller Institute in Denmark online seminar, including Jan Øberg: For a New Security & Development Architecture. Vote NO in Denmark. NO to Sweden and Finland in NATO, May 25, 2022.
<https://www.youtube.com/watch?v=1Pji0vjD9Kg>

See also:

A special edition of the International Peace Coalition meeting with Dr. Naledi Pandor, South Africa's former foreign minister: Ending the Cycle of Violence in Southwest Asia Requires Creating a Future for All its Inhabitants:

<https://www.youtube.com/watch?v=FnAIm2h6u80&t=38s>

The Oasis Plan: Lyndon LaRouche's Vision for Peace and Economic Development in Southwest Asia (Middle East):

With English

transcript: <https://schillerinstitut.dk/si/?p=360400r>: <https://www.youtube.com/watch?v=hjffHIiXPmE&t=1s>

Contact:

TFF Transnational Foundation for Peace & Future Research:
<https://transnational.live>

The Schiller Institute:

In Denmark: www.schillerinstitut.dk

International: www.schillerinstitute.com

Executive Intelligence Review:

www.larouchepub.com

www.eir.news

The International Peace Coalition holds weekly internet meetings every Friday at 11am U.S. East Coast Time, 17:00 Central European Time:

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/ipc_meeting

Donald Trumps fredsoffensiv fremkalder desperat reaktion

fra Europa

af EIR Strategic Alert, Wiesbaden den 3. marts 2025

I den omfattende mediedækning af opgøret i Det Hvide Hus sidste fredag mellem præsidenterne Donald Trump og Volodymyr Zelenskyj er der en bemærkelsesværdig udeladelse, hvorved hensigten med den amerikanske leders budskab sløres. »Du spiller hasard med tredje verdenskrig!«, udbrød Trump mere end én gang. Hvad angår den ukrainske præsident, var hans hensigt med at komme til Det Hvide Hus at insistere på, at USA skulle stille flere midler og våben til rådighed, så Ukraine kunne fortsætte krigen mod Rusland.

Hvis det var lykkedes ham, ville det ikke kun have forstyrret processen med »normalisering« af de amerikansk-russiske relationer, som blev indledt med en telefonsamtale mellem Trump og Putin den 12. februar efterfulgt af et møde mellem repræsentanter for de to præsidenter i Riyadh seks dage senere, men kunne have ført til en optrapning af spændingerne i forhold til Rusland. Det er netop det, Donald Trump er fast besluttet på at forhindre ved at kræve, at der omgående indledes forhandlinger, og at krigen afsluttes.

I modsætning hertil begrænsede Zelenskyj under hele den diskussion, der blev transmitteret, sine bemærkninger til angreb på Rusland uden noget perspektiv på en løsning. Trump afviste kraftigt disse provokationer og lod ham vide, hvor tingene står. Du er blevet besejret på slagmarken, sagde han til ham, og du har ingen militær kapacitet til at ændre det. »Du har ikke kortene på hånden,« konkluderede han, lige før han afsluttede mødet, og hans medarbejdere eskorterede det ukrainske følge ud af Det Hvide Hus.

Keir Starmer og Emmanuel Macrons forsøg på at samle Europa bag den trængte Zelenskyj faldt så til jorden søndag. Londons forsøg på at mobilisere en »koalition af villige« mod Vladimir Putin ville betyde, at Europas ledere enten må få Trump til at skifte mening eller formalisere et brud med USA, hvilket ikke har givet anledning til en alternativ plan ...

Efter dette møde ... erklærede Ukraines præsident, at Kiev stadig kunne regne med USA's støtte til at gennemføre krigen og sagde, at »freden er meget, meget langt væk«. Det fik Donald Trump til at indstille leveringen af al amerikansk militærhjælp til Ukraine.

Trump's engagement i forhandlinger blev gentaget af hans nationale efterretningschef Tulsi Gabbard i et interview den 2. marts. Trump, sagde hun, "anerkender den påtrængende nødvendighed af at afslutte denne krig efter tre lange, blodige år", mens Zelenskyj kun vil acceptere en afslutning, hvor Ukraine sejrer, selvom det betyder, at han risikerer "en utrolig høj pris med potentielt tredje verdenskrig eller endog en atomkrig".

Mens intentionen om at afslutte krigen er prisværdig, er Trumps meget svage flanke fortsat den økonomiske og finansielle krise i selve USA og behovet i den forbindelse for at fremme win-win-relationer med resten af verden. Derfor har Schiller Instituttet understreget, at hans bestræbelser på at ændre sikkerhedsarkitekturen gennem samarbejde med Rusland skal ledsages af en åbning for samarbejde med BRIKS for at fremme en ny økonomisk udviklingsarkitektur. Sikring af en varig fred kan kun opnås fuldt ud gennem økonomisk samarbejde

til gensidig fordel ved at anvende læren fra den Westfalske Fred i 1648.

Webcast med Helga Zepp LaRouche

Tektoniske forskydninger åbner døren for LaRouche- programmet

Ikke korrekturlæst

[HZL] [HCS]

Onsdag den 5. marts 2025

HARLEY SCHLANGER: Velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og formand for Schiller Instituttet. Dette er onsdag den 5. marts 2025. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg vil være jeres vært. Du kan sende spørgsmål og kommentarer til Helga via e-mail til questions@schillerinstitute.org, eller du kan sende dem til chat-siden.

Nu, Helga, i går aftes under sin State of the Union-tale læste præsident Trump et brev fra Volodymyr Zelenskyj, hvor han skrev: »Ingen ønsker en endeløs krig. Ukraine er klar til at komme til forhandlingsbordet så hurtigt som muligt for at bringe varig fred tættere på.« Og så sagde han: »Jeg er klar til at arbejde under præsident Trumps stærke lederskab.« Det

er noget af en kovending og tydeligvis en reaktion på den skideballe, han fik af Trump og Vance sidste fredag, da han blev smidt ud af Det Hvide Hus, det mislykkede Starmer-topmøde i London, Trumps pause med våben og økonomisk støtte til Ukraine og andre udviklinger. Så lad os begynde med din vurdering af disse begivenheder. Bringer disse begivenheder os tættere på en bæredygtig fred i Ukraine?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Det mener jeg, for jeg ved ikke, om du har nævnt, at USA har afbrudt informationsudvekslingen og de militære forsyninger, og det efterlader Ukraine med en meget kort periode, hvor de under alle omstændigheder kan opretholde militære aktiviteter. Så jeg synes, det er et meget, meget vigtigt øjeblik, og hvis man sammenligner med den hysteriske adfærd hos nogle mennesker i Europa, så tror jeg, at det nu bliver meget klart, hvem der er interesseret i at holde krigen i gang, og hvem der ønsker fred. Så jeg synes, det er et meget håbefuldt tegn, og det er endnu ikke den fulde løsning på problemet, men det viser, at der er en vilje, i hvert fald fra USA's og Ruslands side, og at Trump også er fast besluttet på at sætte handling bag sine ord. Og det er et princip, som, hvis det anvendes til et godt formål, virkelig bringer verden væk fra kanten af Tredje Verdenskrig. Så jeg synes, at alle, der er fornuftige, bør være glade for det!

SCHLANGER: Flere mennesker skrev til os og spurgte til rygterne om, at Trump måske ville annoncere, at USA forlader NATO, som reaktion på Starmer-Macron-mødet, at de havde en decideret negativ reaktion på europæerne, fordi de kom ud og sagde, at de ikke vil have fred! De er indstillet på krig. Så vi har to spørgsmål om dette: »Hvad ville du mene om, at USA forlod NATO?« og «Kan NATO overleve uden USA?»

ZEPP-LAROUCHE: Det har længe været min opfattelse, at NATO burde have været opløst på samme tid, som Warszawapagten blev opløst i 1991; at NATO's karakter i mellemtiden i stigende grad, skridt for skridt, har ændret sig fra en defensiv nordatlantisk alliance til en offensiv alliance med globale

ambitioner i det indo-pacifiske område og klart har ændret karakter fra at være et defensivt instrument, der forsvarer USA's og europæernes interesser, til at dæmme op for Rusland, Kina og nu potentielt hele BRIKS-udviklingen.

Så jeg synes, at NATO bør opløses: Jeg synes, det er en forældet opfattelse. Jeg synes, det ville være godt, hvis USA også tog den beslutning, og jeg tror ikke, at Europa alene kan opretholde noget, der ligner NATO. De kan måske udvikle et europæisk sikkerhedssystem, selvom jeg personligt mener, at det ville være en fuldstændig forpasset mulighed: For jeg tror, vi er nået til et punkt, hvor vi er nødt til at gå ind i et nyt paradigme for internationale relationer, hvor geopolitik bliver erstattet af en samarbejdsorienteret tilgang. Og i betragtning af, at der nu er to store ledere, Xi Jinping og Vladimir Putin, der taler om et globalt sikkerhedssystem – Xi Jinping har sagt det i nogen tid med sine tre initiativer, Global Development, Global Security og Global Civilizational Initiative; og Putin sagde på et møde sidste lørdag med [FSB] (<http://en.kremlin.ru/events/president/news/76338>) grundlæggende, at han nu ser muligheden for at etablere et europæisk sikkerhedssystem og endda et globalt sikkerhedssystem.

Så jeg tror, at alle i Vesten, som ønsker et andet syn på tingene, straks bør tage det til sig og indlede seriøse forhandlinger i den retning, for selve idéen om, at man altid er nødt til at have en fjende, er bare en af disse {Ewiggestrige} idéer: Det betyder på tysk de tilbagestående ideer fra fortiden, som bør udryddes. Og I ved, menneskeheden bør tage et nyt spring ind i en æra af samarbejde, og jeg synes, at alle med god vilje bør hjælpe og arbejde i den retning.

SCHLANGER: Vi har lige fået et spørgsmål ind, Helga, fra John North, som spørger: »Er Zelenskyjs brev bare en finte, mens Ukraine vender tilbage til sine oprindelige, uacceptable

krav?»

ZEPP-LAROUCHE: Det tror jeg ikke. Jeg tror, at krigens realiteter, som er forfærdelige – og se, nu er vi nødt til at få fred, det er det første og vigtigste. Men i sidste ende er man nødt til at se tilbage på, hvem der forhindrede fred i marts 2022? Jeg mener, der er selvfølgelig hele spørgsmålet om, hvordan det overhovedet kom til krig? Og der er især mange vigtige amerikanere, der har peget på hele udviklingen af NATO-udvidelsen, de brødte løfter, Jack Matlock, Jeffrey Sachs, Wertheimer, alle mulige relevante mennesker, har peget på dette. Og jeg tror, at hvis alt er under kontrol, hvilket forhåbentlig snart er tilfældet, så må man se tilbage og sige, hvem var ansvarlig for, at den aftale, der blev indgået i Tyrkiet, i Istanbul i marts 2022, hvor der var en aftale mellem Putin og Zelenskyj, hvem saboterede den? Og nu er der flere og flere, der står frem og siger, at det var Biden, og det var eftertrykkeligt Boris Johnson, der fløj til Kiev og sagde til Zelenskyj, at han skulle blive ved med at kæmpe, »vi støtter dig hele vejen.«

Så alle de mennesker, der er døde siden – det er hundredtusinder af mennesker; ingen ved præcis hvor mange, men sandsynligvis mere end en halv million med sikkerhed, og hele landet er ødelagt, infrastrukturen er ødelagt. Mange mennesker har forladt Ukraine. Landet er kun en skygge af, hvad det var før – og for hvad? For hvad? Og jeg tror, at man virkelig må komme til fornuft og dybest set sige, at i moderne tid er krig ikke en måde at løse konflikter på.

Så jeg tror, at dette er et øjeblik, hvor det vigtigste er at få fred, og så må historikere og måske journalister og andre – der er stadig nogle journalister, men der er vist ikke så mange nu om dage – virkelig besvare det spørgsmål. Men det vigtigste lige nu er at afslutte krigen.

SCHLANGER: Vi har endnu et spørgsmål om talen om nationens tilstand. Nogen skrev ind og sagde: »Præsident Trump talte om et missilforsvarssystem, kaldte det en 'Golden Dome' til at

beskytte USA og henviste til Reagans opfordring til missilforsvarssystemet som model.« Og denne person skriver ind: »Din mand, Lyndon LaRouche, arbejdede sammen med Reagan-administrationen om ideen om et missilforsvar i begyndelsen af 1980'erne og førte kampagne for det over hele verden. Er det, Trump foreslog i går aftes, baseret på Lyndons idé, eller er det anderledes?«

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror ikke, man kan udlede af det, Trump sagde i sin tale, hvad han præcist mener, for det var ikke særlig klart. Han henviste på den ene side til Reagans politik i 1980'erne, og det ville jo antyde noget i retning af SDI. Med hensyn til SDI er der så mange misforståelser mellem det, Lyndon LaRouche mente, som var en meget vidtrækkende vision om, hvordan man opløser blokkene, hvordan man opløser Warszawapagten og NATO, og hvordan man går fra gensidigt garanteret ødelæggelse til gensidigt garanteret overlevelse. Det var et samarbejde mellem Rusland og NATO, eller USA i særdeleshed, om at udvikle de teknologier, som ville gøre atomvåben forældede. Og så bruge anvendelsen af disse nye fysiske principper, som ville være opnået, til at anvende det i den civile sektor og derefter bruge det utrolige løft i produktiviteten til at foretage en teknologioverførsel til udviklingslandene for at overvinde deres underudvikling for godt, for at holde op med at behandle disse lande i stedfortræderkrige, men give dem chancen for fuldt ud at udvikle deres potentiale. Så dette var et Grand Design; det var ikke bare en »Iron Dome« eller »Golden Dome« efter israelsk forbillede.

Så jeg tror, det er for tidligt at kommentere på det, for Trumps bemærkninger var for sparsomme til, at man kan vide, om han mente SDI, som præsident Reagan overtog fra min afdøde mand, eller om han mente »Golden Dome« med henvisning til den israelske »Iron Dome«? Men jeg synes bestemt, at det er et meget interessant spørgsmål, som skal afklares. Og man kunne håbe, at det ville være Reagan-versionen, men vi må se.

SCHLANGER: Nu har vi et spørgsmål fra Debaschis [ph], som meget ofte sender spørgsmål af strategisk karakter ind, og han spørger: »Kan BRIKS, USA og andre skabe en global New Deal?« Og han sagde: »Det er måske mere realistisk end FN's mål for bæredygtig udvikling. Hvad synes du?«

ZEPP-LAROUCHE: Det kommer helt an på det. Lige nu synes jeg, det er lovende, at Trump gentagne gange har sagt, at Rusland ikke er en fjende. Det er meget vigtigt, for hvis du taler med nogle af europæerne lige nu, så er de så absolut – de har skum om munden, når du nævner ordet »Rusland«, og det er utroligt, hvordan denne russofobi har taget overhånd.

Hvis Trump på den anden side går i retning af at indgå varige og vidtrækkende aftaler med Rusland, ja, så er der naturligvis en implikation af, at Rusland og Kina har et strategisk partnerskab, som jeg ikke tror, nogen nogensinde kan splitte igen. Jeg mener, der var Steven Bannon og Pompeo, som rendte rundt i Europa under Biden-administrationen og fortalte ledende europæere: »Vi vil splitte Rusland fra Kina, det er sådan, vi vil besejre det hele.« Jeg tror ikke, det vil ske, for jeg tror, at både Ruslands og Kinas regeringer udmærket ved, at hvis de er splittede, er de sårbare over for angreb. Så jeg tror, det er næsten 100 % sikkert, at ethvert forsøg på at adskille dem ikke vil lykkes. Desuden har du BRIKS som en ny dynamik, den Globale Majoritet, som er landene i Asien, Afrika og Latinamerika, der alle ønsker udvikling, og de vil ikke lade sig lokke over i de såkaldte »demokraters« lejr, som Biden havde forsøgt gentagne gange, helt forgæves, fordi disse lande har deres egen erfaring: De har oplevet kolonialisme. Vietnam har oplevet en krig og Agent Orange. Andre lande i Afrika har oplevet kup og mord på deres ledere. Jeg mener, det er alt sammen meget nærværende i deres hukommelse, og jeg tror ikke, de vil lade sig overbevise om at alliere sig med noget, der går imod hverken Rusland eller Kina, fordi disse lande har hjulpet dem.

Så derfor, hvis Trump vil håndtere alt det på en positiv måde,

er han nødt til at tage Kina med i pakken, fordi Kina har givet mange af disse lande i det Globale Syd en reel udvikling, og de er blevet venner. Så derfor tror jeg, at det bedste, der ville ske, og det har jeg sagt i meget lang tid, er, at de europæiske lande og USA opgiver deres geopolitiske fantasier og dybest set siger: »Vi går fra konfrontation til samarbejde.« Og så ville en New Deal faktisk være let: Det ville være en smal sag! Det er derfor, jeg har skrevet disse ti principper, som vil være udgangspunktet for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur.

Så jeg tror, at det er ligegyldigt, om man kalder det en New Deal eller et New Paradigm; men idéen er at sætte en stopper for geopolitisk tænkning, som jeg mener er en mental sygdom, der bør udryddes for altid i fremtiden.

SCHLANGER: Nu har vi noget fra en journalist i Libanon, som skriver om det møde, der fandt sted i Egypten i går, om genopbygning af Gaza. Og hun sagde: »Jeg kiggede og så ikke noget om oase-planen. Var det noget, jeg overså, eller er det ikke en del af den egyptiske plan?«

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror ikke, det er med endnu. Jeg synes, at den egyptiske plan er et meget godt modforslag til det, præsident Trump har foreslået med sin »Riviera Gaza«-idé, som er ret skandaløs, især hvis man tænker på den AI-genererede video, som cirkulerer, og som han har lagt ud på sin egen kanal, hvilket er modbydeligt. Så den egyptiske plan er helt sikkert et skridt i den rigtige retning. Den siger en tostatsløsning; den siger, at palæstinenserne skal blive der, mens genopbygningen står på, hvilket ifølge planen vil tage omkring fem år; den har en detaljeret tilgang til at opdele Gaza i forskellige zoner til forskellige centre.

Så det ser alt sammen meget godt ud og meget realiserbart. Men det er langt fra oase-planen, for oase-planen har grundlæggende denne idé om vand, om at generere store, store mængder ferskvand fra havvand ved afsaltning, og kanalerne fra

Middelhavet til Det Døde Hav og Det Røde Hav er kun begyndelsen. Hvis man tænker på oase-planen i forbindelse med Bælte- og Vej-Initiativet for hele Sydvestasien, skal man tænke på hele regionen, fra Indien til Middelhavet, fra Kaukasus til Den Persiske Golf: Dette er hovedsageligt ørken, næsten udelukkende ørken – fuldstændig mangel på vand. Og oase-planen er dybest set en opfattelse af, hvordan man kan forvandle denne ørken til land til landbrug, skovbrug, infrastruktur og bybyggeri. Så det er en meget større opfattelse.

Men jeg tror, at oase-planen i sidste ende vil komme ind i debatten, fordi vi fra Schiller Institutet organiserer os ekstremt aktivt: Vi taler med ambassader, vi taler med diplomater, vi taler med alle mulige personer på alle sider, og vi oplever en stigende interesse, for når folk først får ideen – du ved, normalt tager det et stykke tid, før folk virkelig forstår, hvad vi foreslår der. Men når de først har forstået det, ser de, at det er en måde at overvinde voldsspiralen på for altid. Og selv om retfærdighed er et vigtigt element, hvis man kun ser på spørgsmålet om retfærdighed og ser på, hvem der gjorde hvad mod hvem og hvornår, så var det netop det, der var meningen med freden i Westfalen: At folk indså, at hvis de holdt sig til det, kunne man for altid regne med, hvad den ene side gjorde mod den ene, og den anden mod den anden; selvom det i dette tilfælde ikke er så jævnt fordelt. Ikke desto mindre er man nødt til at tage et skridt videre og nå frem til en fælles vision for fremtiden, at der stadig skal være juridisk arbejde, som f.eks. den internationale domstol, og det er helt sikkert tilfældet, og de arbejder. Så det skal også respekteres.

Men jeg tror, at ideen om oase-planen er meget levende, og jeg kan kun bede jer om at hjælpe os: Gør, hvad du kan. Kontakt os, så kan vi lave flere forslag sammen.

SCHLANGER: Vi har fået en e-mail fra Storbritannien fra en person, som siger, at Starmer mere og mere ligner en idiot.

Det står nu klart for de fleste mennesker i Storbritannien, at han har et standpunkt.

Men han er bekymret over det, han læser i {The Economist}, {Financial Times}, {Daily Telegraph}, som har skrevet om, at Trump ser ud til at ride højt nu, men der er, som {The Economist} udtrykte det, »advarselstegn på økonomisk svaghed i horisonten.« Og han skriver: »Det forekommer mig, at dette er Trumps svage flanke. Er der noget, der tyder på, at han har en anden plan end europæerne, som kun handler om forsvarsudgifter og budgetnedskæringer?«

ZEPP-LAROUCHE: Jeg er desværre tilbøjelig til at være enig i, at det er Trumps akilleshæl, for først og fremmest er der hele hans snak om, at han elsker told. Jeg mener, det er bare ikke en god idé. Idéen om told er en meningsfuld ting, når man har en spirende økonomi, når man har et udviklingsland, eller i den førindustrielle tidsalder, da lande begyndte at industrialisere, så var det meget nyttigt at have beskyttelsestold for at give dem en fair chance mod andre lande, der var mere udviklede, og som dybest set kunne udslette de spirende industrier i det land. Men hvis du har ekstremt udviklede lande, er det fuldstændig kontraproduktivt. Og nu er der halvanden krig mellem Canada og USA, mellem Kina og USA, og landene reagerer med lignende toldsatser på andre produkter, hvilket i sidste ende vil skade produktionskæden, industrikæden, stabiliteten; det vil skade tilgængeligheden af varer; det vil dybest set betyde, at forbrugerne skal betale en højere pris, og det kaldes generelt inflation – så det er ikke godt.

Og så er hele idéen om at skabe en ny boble med kryptovalutaerne naturligvis en fuldstændig monetaristisk idé, og jeg forstår ikke, hvorfor præsident Trump ikke kigger på Argentina, og hvad der lige er sket med præsident Milei, som er involveret i en kæmpe skandale: Fordi han prøvede et lignende fupnummer, og det virkede ikke.

Så jeg synes, det er en meget vigtig pointe, og jeg kan kun sige, at vi på en eller anden måde må sørge for at finde nogle folk i Trumps team, som har forståelse for fysisk økonomi, og hvad det faktisk kræver at gøre USA stort igen, når det gælder økonomisk politik, hvilket helt klart er en total fornyelse af infrastrukturen i USA: At bygge nye byer, nye videnskabsbyer i de mindre befolkede områder – naturligvis rummet, fusionskraft – alle disse ting er ekstremt vigtige. Men jeg tror, at det transatlantiske finanssystems bankerot, hvis man forsøger at løse det ved at skabe nye bobler, enten i form af en ny militær aftale i Europa eller en aftale om kryptovaluta i USA, er en svaghed af enorme dimensioner.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål fra en, der ofte skriver ind, og han skriver: »Med alt det, der sker med hensyn til Ukraine og Gaza, har jeg ikke hørt meget fra Kina med hensyn til fredsinitiativet. Jeg så [dit interview med det kinesiske tv-netværk]

(http://en.chinadiplomacy.org.cn/2025-03/03/content_117742153.html) på din hjemmeside, og jeg var meget imponeret. Men hvilken rolle spiller Kina på nuværende tidspunkt for at fremme freden?»

ZEPP-LAROUCHE: Åh, jeg synes, de gør enormt mange ting! De har lige nu de såkaldte »to sessioner«. Det er de to bestyrelser, og de har et årligt møde, som kaldes »Two Sessions« – det er flere tusinde delegerede – og de diskuterer lige nu, hvad der skal være den næste femårsplan, og det er meget tydeligt, at Kina virkelig bevæger sig med en utrolig hastighed. De har et vækstperspektiv på 5 % for den næste femårsplan, især i det næste år. Men de ændringer, der sker lige nu – de ønsker at opbygge hjemmemarkedet. Kina har et hjemmemarked på 1,4 milliarder mennesker, og hvis man øger levestandarden for så stor en gruppe mennesker ved at hæve lønningerne, ved at lave en industriel revolution, ved at anvende AI, kunstig intelligens, digitalisering, kvantecomputere, så moderniserer man også den eksisterende økonomi på hjemmemarkedet og øger

produktiviteten, så folk bliver mere velhavende. Og jeg tror, at det er den motor, der giver Kina mulighed for at spille en ledende rolle i enhver fredsindsats i verden, fordi Kina med en sådan motor af økonomisk magt kan være en faktor i genopbygningen af Ukraine. Hvis man går tilbage til Maidan-kuppet før 2014, var der potentiale for, at Ukraine kunne blive broen mellem Europa og Asien ved at være en absolut bro mellem Europa, de vestlige dele af Ukraine og de østlige dele af Ukraine, som hælder mere mod Rusland, men som ikke desto mindre er ét land. Og hvis man bygger Bælte- og Vej-Initiativet, dybest set fra Asien og hele vejen ind i Europa, ville Ukraine være i en unik position, og jeg tror, at det ville være den bedste fremtid for Ukraine, hvis man går tilbage til en sådan tilgang.

På samme måde har Kina også fremsat fredsforslag for Mellemøsten. De har sagt åbent på vores konferencer, at Kina kunne gennemføre oase-planen, fordi de har erfaring med at vende ørkendannelse, med at omdanne ørkener til landbrug og skovbrug. Og Kinas økonomiske kapacitet ville være yderst velkommen. Og man har brug for store spillere til at gøre alt dette.

Så jeg tror, at det kinesiske bidrag til fred især er ideen om fred gennem udvikling.

SCHLANGER: Jeg vil varmt anbefale alle vores seere at se det [interview]

(<https://schillerinstitute.com/blog/2025/03/04/helga-zepp-laro-uche-speaks-with-chinese-program-diplomacy-talk/>), som du har lavet, og som nu er lagt ud på Schiller Instituttets hjemmeside, for det er meget interessant at få et indblik i. Men du kan se, hvor langt fremme du var dengang, og dialogen er ret interessant

Her er et andet spørgsmål til dig, Helga, fra en af mine gamle venner, som identificerer sig selv som en jødisk aktivist, der har boet i Israel, og hun siger, at hun er blevet meget

deprimeret af at se, hvad Netanyahu har gjort, og hans politik med etnisk udrensning. Men endnu mere deprimerende er det at se den israelske befolkning acceptere det. Men hun sagde: »Nu begynder jeg at se nogle ændringer i befolkningen i Israel,« og hun henviser til Shin Bet-rapporten, der udkom i dag, og som identificerede en efterretnings- og sikkerhedssvigt, der gjorde det muligt for den 7. oktober 2023 at ske; det faktum, at det nu står i pressen, at Netanyahu kanaliserede penge til Hamas gennem Qatar. Og nu er gidslernes familiemedlemmer stærkt kritiske over for Netanyahu for ikke at tage en kampagne for at befri gidslerne alvorligt.

Så hun sagde: »Mens de fleste stadig støtter ideen om at udslette Hamas, ser det ud til, at der er en forandring på vej. I betragtning af din optimisme, som jeg beundrer meget i forhold til den menneskelige natur, kan du så foreslå, hvad der kan ændre kulturen i Israel?« Der er et stort spørgsmål til dig, Helga.

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, du ved, at Israel står foran den beslutning, at hvis de fortsætter med at gøre det, der er sket i de sidste – du ved, faktisk 76 år, men eftertrykkeligt mere det sidste år plus nogle få måneder, kan du fortsætte helvedescyklussen, hvor den ene massakre vil erstatte den næste, og vi har den ene krig efter den anden. Og det vil være et mareridt! Der er ingen sikkerhed. Det er ikke kun et problem for Israel: Det er også problemet for de arabiske naboer. De er også nødt til at tænke på stabilitet, for det her var – det, der foregik i Gaza, var ikke skjult. Det var i Al Jazeera: Hver dag kunne man se de detaljerede billeder på fjernsynet derhjemme. Og det har haft en varig indvirkning på befolkningen, og jeg tror, at det har ført til en mere politiseret tilgang. Så lande er nødt til at tænke på deres stabilitet, for hvis de tolererer for meget, holder de måske ikke for evigt. Jeg mener, det er en meget alvorlig overvejelse.

På den anden side, hvis du har en vision om, hvordan hele

denne region kunne se ud: Jeg har altid et billede af Tyskland. Infrastrukturen i Tyskland er ganske vist ved at være nedslidt, men den er stadig blandt de bedste i verden. Man kan tage en container fra Rotterdam, man kan tage Rhinen, Mosel og andre floder, og man er forbundet via motorveje, jernbaner og havne; så infrastrukturens tæthed er det, der gjorde Tyskland så produktivt, da økonomien stadig fungerede, før de forskellige regerings nylige dumheder. Men Tyskland er et højt udviklet land, hvad angår infrastruktur: Og tænk bare, at den tæthed kunne eksistere i hele Mellemøsten eller Sydvestasien, og man kunne til sidst få en sprudlende økonomisk udvikling: nye byer, ny videnskabelig udvikling, og det er ikke så fjernt. For husk, at for 2.000 år siden gik den gamle Silkevej gennem de fleste af disse steder – du havde Samarkand, du havde Bagdad, du havde Damaskus: Mange af disse byer var perler inden for kultur, videnskab og handel, og denne region var knudepunktet mellem Asien, Afrika og Europa! Og det kunne blive fremtiden for Sydvestasien igen.

Og man skal bare have fantasi til at forestille sig, hvordan forvandlingen af ørkenen ville se ud, og man kan lave en animation – måske skulle vi faktisk gøre det, det ville nok være en stor hjælp. Vi lavede en lille video, men jeg tror, at vi virkelig kunne udvikle denne idé meget mere, så folk faktisk kan begynde at få en idé om, at det her er inden for rækkevidde. Og jeg tror, at det ville ændre kulturen i Israel, for Israel befinder sig ikke i et vakuum, det er ikke en ø, det er en del af regionen. Så jeg tror, at den bedste måde at ændre Israel på er at ændre alle lande omkring det.

SCHLANGER: Helga, nogle af disse spørgsmål kommer fra folk, der har deltaget regelmæssigt i den Internationale Fredskoalitions ugentlige Zoom-opkald. Og jeg går ud fra, at vi har endnu et opkald på fredag. Hvad er planerne for fredagens opkald den 7. marts?

ZEPP-LAROUICHE: Jeg ved, at de to emner vil være de katastrofale forandringer, et jordskælv om dagen, som vi

oplever lige nu i den transatlantiske situation. Vi får sandsynligvis besøg af nogen fra VIPs, Veteran Intelligence Professionals for Sanity – jeg ved endnu ikke præcis hvem, men det bliver helt sikkert en eller to talere. Vi leder efter lignende korrespondance fra Europa, fra Frankrig, fra Tyskland, så det vil være ét emne, for det er her, folk vil få den nyeste vurdering af, hvordan folk, der er analytikere og eksperter, opfatter denne dramatiske ændring mellem USA og Europa?

Og det andet emne vil være evalueringen af, hvad der sker i Gaza og i Mellemøsten efter den egyptiske plan, og hvad er farerne, og hvad skal der gøres for at få hele oase-planen på bordet? Så folk bør virkelig være der, for vi forsøger at gøre den diskussion så aktuel som muligt og henvise til den seneste, dramatiske udvikling.

SCHLANGER: Og du kan være med kl 17.00 dansk tid, eller det vil blive gemt, men jeg tror, det er den bedste måde at holde sig opdateret på og være med. Så Helga, tak fordi du kom i dag, og jeg håber at se dig på fredag.

ZEPP-LAROUICHE: Ja. Og hav det godt og vær aktiv!

**Helga Zepp-LaRouches
interview på “Diplomatisk
samtale” fra Kina:
Kinas initiativer udstikker
kursen for løsning af globale**

kriser

Her er linket til videoen (17 min.) på chinadiplomacy.org.cn. Udgivet den 3. marts 2025. Interviewet er det første i en serie.

Afskrift på engelsk:

Diplomacy Talk program

Global crises need solutions, not empty rhetoric – and according to Helga Zepp-LaRouche, founder of the German think tank Schiller Institute, China's comprehensive plan is the only serious proposal on the table.

In this episode of "Diplomacy Talk," Zepp-LaRouche explains how President Xi's three initiatives – the Global Development Initiative, the Global Security Initiative and the Global Civilization Initiative – offer practical solutions to pressing world issues.

The conversation also examines China's remarkable journey from manual farming to technological leadership, its successful poverty reduction program that lifted 850 million people out of poverty, and its role in developing global infrastructure through the Belt and Road Initiative.

At a time when the world faces unprecedented challenges and needs desperately to find the way forward, this discussion highlights the vital role of Xi's initiatives in addressing global challenges.

Following is the transcript of the interview.

Diplomacy Talk (Gao Anming): The Schiller Institute has been doing great work in promoting cross-cultural understanding and cooperation. What inspired you to create it?

Helga Zepp-LaRouche: I created the Schiller Institute in 1984, and that was just in the period when in Europe we had the

medium-range missile crisis. So many people were extremely concerned that we were on the verge of a global war, and hundreds of thousands of people went into the streets.

At that time, the relationship among all nations was terrible. I thought that one needs to have a different concept of foreign policy. So I developed a different conception about foreign policy, which was the idea that, first of all, you need justice, economic justice. The first aim was to have a just new world economic order. And basically, this, however, would only function if it would be combined with improvement of the culture. I did not like the Americanization of the culture, which was very strong at the time. And I thought if every nation and every civilization goes back to their own best tradition, and has a classical renaissance, then you have a dialogue among these best traditions, then communication and friendship is very easy.

Diplomacy Talk: You had the opportunity to visit China multiple times throughout your career. Could you share your observations about the country and its people based on these direct experiences?

Helga Zepp-LaRouche: I must say that the encounter with China had for me a very profound impact in my whole life, because I came here as a young journalist in 1971. And I could travel around in Shanghai, Tianjin, Qingdao, and Beijing. The agriculture was totally manual, no mechanization. The people were very poor. And then I came back 25 years later. I participated in a big conference in Beijing. And already then it was so transformed.

But then in the following years, when I came more frequently, every time you come, you find new buildings, new technologies, new science. I keep telling people in Germany that you go into a fast train, and you put a glass of water on the desk, not one drop will ever jump out. And I read a lot naturally about the space breakthroughs China has made, to go to the far side

of the moon to grow a little plant. That's incredible.

China is so inspiring that I think it is a model for the world. I personally think the Chinese should be much more self-confident in telling the rest of the world how they did it. I think this is something the other people should learn from.

Diplomacy Talk: Over the years, China has transformed from a poor country to an important global player. However, these days, some countries call China a "threat." What do you think about this, given what you've witnessed in China?

Helga Zepp-LaRouche: People forget that China, until the 15th century, was a leading nation anyhow. China has a 5,000-year-old history. It has contributed so many discoveries over the millennia. That is just the shortness of the memory. Why people said China is a "threat?" They say it because they have a Euro-Atlantic spectacle on their nose. They project what they are doing to China. And I think that the Chinese have not engaged in war. They are no threat. I cannot verify this remark other than it is a threat to the unipolar world or those people who think they should run a unipolar world.

But the reality is that unipolar world has gone already. I think this notion that China is a threat is just not true. And I find it very unfair, frankly. Since I know China a little bit, I'm not claiming to be an expert, China, in my view, is doing a lot of good with Africa, with other places. And then to be slandered like that is just an injustice. It reveals more about the mindset of those people who say China is a threat than about China.

Diplomacy Talk: In the 1990s, Samuel Huntington proposed the theory "clash of civilizations," which predicted that cultural differences would be the primary source of global conflict. Last year (2023), President Xi Jinping presented a contrasting vision with the Global Civilization Initiative. This

initiative advocates for mutual respect and harmony among world civilizations. Given that your institute has long rejected Huntington's idea, what significance do you see in President Xi's initiative?

Helga Zepp-LaRouche: I personally think Samuel Huntington knows very little. He knows little about Christianity, Islam, Buddhism, Hinduism, Confucianism. So I dismiss his thesis as more propaganda. It's not science.

I think, on the contrary, that President Xi has proposed three initiatives– the Global Development Initiative, the Global Security Initiative and the Global Civilization Initiative, which I think represent together with the concept of a global community of shared future, the only available proposal from a leading government on how to solve the strategic crisis. It's a concept to establish a higher one – the interest of the one humanity, which I think is necessary today.

The idea that you have a group of nations who have the right to impose their will on another group of nations... This geopolitical outlook has caused two world wars in the 20th century, and right now in the danger of nuclear wars. If you don't overcome that, we may end up annihilating the entire human species.

So I think President Xi Jinping's conception is the most advanced. I would hope that it is being put on the international agenda, not just talking about it, but in the form of a serious proposal, like the UN General Assembly. There could be a UN General Assembly meeting discussing these three initiatives of President Xi Jinping as a way to address the problem of every single country in the world.

Diplomacy Talk: We still see a lot of tension between different civilizations today. What do you think are the real root causes of these conflicts?

Helga Zepp-LaRouche: Francis Fukuyama, he said "This is the

end of history.” What that meant was that the whole world would be based on the neoliberal model of democracy.

They offer China the WTO membership in the hope that China would also take the Western liberal economic model. China used, based on Deng Xiaoping’s reform and opening-up policy, the opportunity to participate in the global market, but China did not take the Western model. China went back to its own tradition of 5,000 years of history and revived that. I have visited many museums, and I have seen how much culture has been restored and made available to the general population.

So these people, instead, they had hoped China would become liberal. Actually, China did not. But they pursued this idea through regime change, color revolution. So that’s how we ended up in the present, really dangerous, extremely dangerous situation.

But I think the main cause is the attempt by some forces to keep the unipolar world order when it does no longer exist. They are terrified, because at the G20, they just recognized that the Global South is not voting with them anymore.

Diplomacy Talk: How do you view China’s role in promoting exchanges and mutual learning among civilizations?

Helga Zepp-LaRouche: I participated in several conferences. One of them was called the Conference on Dialogue of Asian Civilizations. And then I know what the Africans are thinking about China. Churchill famously has said that there is no friendship among countries, only interest. But I have talked to many Africans. And they say China is the friend of Africa, because ever since China started to invest in infrastructure, industrial parks, fast train systems, these countries have started to develop in having for the first time the perspective of overcoming underdevelopment. So naturally, they turn to China because they feel that what comes from China is good for them. And they don’t want to listen to the Sunday

sermons of the Europeans anymore who come and preach but deliver nothing. So I think that the role of China in promoting real friendship is spectacular.

Diplomacy Talk: Looking ahead, what do we hope to see happen between China and Western countries in terms of cultural exchange?

Helga Zepp-LaRouche: The most important task I find is that we have to convince the countries of the West that it is in their interest and the interest of the whole world to cooperate with China.

I think cultural dialogue would greatly help to make it a joyful undertaking to work with other countries. We are human beings. We should enjoy each other and not regard each other as enemies. For example, when I experience for the first time, Chinese painting, I said, "This is so different than European painting, because there is, for example, literati painting, where you have a painting, calligraphy, and the poem." And the meaning of that piece of work lies in the three of them. We don't have that in Europe. It gave me a new dimension of my understanding. When you have a dialogue of culture all the time like that, you discover why it is beautiful that we have different cultures and we have dialogue, and then we get all lit up.

Diplomacy Talk: China just joined the Global Alliance against Hunger and Poverty at the G20 meeting in Brazil. Why do you think fighting poverty is so important for everyone, not just developing countries?

Helga Zepp-LaRouche: First of all, there is a lot of poverty in Europe and in the United States, but China was the only major country which had actually the plan to alleviate and eliminate poverty. I looked in the European Union. We do not have a program to alleviate poverty. Can you imagine? Despite the fact that I think there are 90 million poor people or

people who are, they put it differently, they say that people who are in danger of being poor, but they are really poor. Two billion people have no fresh water. Many people have only one meal a day, or are not sure that they will get a meal the next day.

Now, if you put yourself in the shoes of these people, they are in many countries, Haiti, Yemen, Afghanistan, Mali, many more, then you have to spend all your energy to get the next meal or to be sure that you have a next meal. You have absolutely no time to develop your potential as a human being. You cannot learn. Lifelong learning is a virtue which Confucius promoted. You cannot do that when you are poor, because the burden of daily life is depriving you from what is most important about human beings – their access to their own creativity.

So I think that given the fact that China has brought up 850 million of its own population out of poverty, therefore, in my view, China is the country which has done the most for human rights of all countries. The definition of what is human rights may be different. But I think the Europeans, for sure, are violating human rights of not fighting against poverty.

Diplomacy Talk: Your institute came up with the idea of Eurasian land bridge, which is similar to the China-proposed Belt and Road Initiative. They both aim to connect people. What are your thoughts on China's Belt and Road Initiative? And are you surprised by how big it has become globally or by how the Western media has responded to it?

Helga Zepp-LaRouche: When Xi Jinping in 2013 announced the New Silk Road, we were so happy. This is fantastic. I think what is now coming into being is exactly this idea that eventually the whole world will be integrated infrastructure-wise.

Diplomacy Talk: What about the smear and accusation it received from the Western media?

Helga Zepp-LaRouche: It's just colonial thinking, because this is what prevented the Europeans or the Americans from having built up infrastructure in Africa, Latin America. They could have made friends with these countries.

But now these countries have turned away from them because they feel that they have been kept a new colonial state. Even if colonialism was ended and the so-called independence was accomplished, the new colonialism continued to exist in the form of unfair trade relations that the cartels would control the raw material prices.

That is what is ending now. Because of the help of China, the countries of the Global South now have for the first time the opportunity to not export their raw materials, but to keep the value chain in their own country, to have a full set industrial production, and to have the profit of their own work and own raw materials in their own country. And therefore, they have the hope to become middle-level-income countries in the near future.

Diplomacy Talk: You read some of President Xi's books. From what you've read, what impression did you get of him as a leader?

Helga Zepp-LaRouche: I think the thing which has impressed me the most is, first of all, the all-around knowledge. When he travels to other countries, he always makes speeches or writes articles ahead of time, which demonstrates his incredible knowledge about what is the most important contribution of that country.

For example, he one time went to India, and he emphasized all the important points: the Vedic writings, the Gupta period, the Indian renaissance... When he came to Germany and France, he mentioned the most important scientific discoveries or poets. So I find him a very, really universal mind.

Given the fact that China is such a big country... It has 1.4

billion, even more people. How well is this country functioning? The trains are in time. In Germany, no more. It used to be. Everything is organized; everything is digitalized; and everything goes smoothly.

I must say that I regard Xi Jinping as a leader who is giving confidence, not only for China, but for the whole world, because you have to have responsible leaders. And unfortunately, we don't have everywhere responsible leaders. I don't want to make any names right now. I could give you a long list. I think that I'm very happy that you have some leader like that in a very dangerous moment in history.

Presenter: Gao Anming

General supervisor: Wang Xiaohui

Producer: Li Xiaohua

Production supervisor: Zhang Liying

Editors: Zhang Ruomeng, Zhang Heling, Jiao Yuan, Lyu Yiyi, Xia Fangting

Produced by chinadiplomacy.org.cn

**POLITISK ORIENGERING den 4.
marts med formand Tom
Gillesberg:**

**USA undsiger Zelenskij og
EU's krig
Trump vil have fred med
Rusland
Vil Europa gå i krig mod USA**

**Konferencens seks videoer –
En smuk vision for
menneskeheden i en tid med
voldsom turbulens!
Schiller Instituttets
internationale konference,
24.-25. maj 2025 i USA og
online**

Nu med YouTube og Zoom links for alle seks paneler.

Tilmeld dig for online deltagelse her for at modtage video linkene direkte til din e-mail.

Zoom links:

Her er et Zoom link for hele konferencen.

Passcode: 918161

For at komme på Zoom via et telefonnummer klik her.

YouTube:

Man kan se konferencen via YouTube på denne side.

LØRDAG den 24. maj kl. 16.00 dansk tid

16:00-19:00 -Panel 1: Strategiske udfordringer og den fremvoksende nye orden

Panel 1 video er ovenover.

Talere:

1. **Helga Zepp-LaRouche** (Tyskland), grundlægger af Schiller-instituttet
2. **H.E. Naledi Pandor** (Sydafrika), tidligere minister for internationale relationer og samarbejde, Sydafrika
3. **Prof. Dmitri Trenin** (Rusland), akademisk vejleder ved Institut for Verdens Militærøkonomi og Strategi ved Higher School of Economics University (HSE) (Moskva)
4. **Prof. Zhang Weiwei**, professor i internationale relationer ved Fudan University, Kina
5. **H.E. Donald Ramotar** (Guyana), tidligere præsident for Guyana
6. **Ambassadør Jack Matlock** (USA), tidligere amerikansk ambassadør i Sovjetunionen, 1987-1991
7. **Ambassadør Chas Freeman** (USA), tidligere amerikansk viceminister for internationale sikkerhedsanliggender, 1993-1994
8. **Ray McGovern** (USA), tidligere senioranalytiker, Central Intelligence Agency (CIA); stiftende medlem, Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS)
9. **Scott Ritter** (USA), tidligere USMC Intel. og tidligere FN-våbeninspektør)

20:00-23:00 – Panel 2: Skønheden i kulturernes mangfoldighed

Moderator: **Jen Pearl** (U.S.), The Schiller Institute

1. Video: **Lyndon LaRouche** om *Jesu, Meine Freude*
2. *Jesu, Meine Freude* (Johann Sebastian Bach)
3. **Helga Zepp-LaRouche** (Tyskland), grundlægger af Schiller-Instituttet
4. **Megan Dobrodt** (USA), præsident for Schiller-Instituttet i USA
5. **Elvira Green** (USA) mezzosopran, tidligere ved New York Metropolitan Opera, i øjeblikket artist-in-residence ved North Carolina Central University
6. **Feride Istogu Gillesberg** (Albanien), *albanske sange*
7. **Nader Majd** og **Alireza Analouei** (Iran) direktør, Center for Persisk Klassisk Musik
8. **Mezzosopran:** »*Parto, ma tu ben mio*,« Sextus' arie fra Mozarts {La Clemenza di Tito} ({Titus' barmhjertighed})
9. **Tenor** »*On the Other Side of the River*«; »*O wie ängstlich, o wie feurig*,« Belmontes arie fra Mozarts {Die Entführung aus dem Serail} ({Bortførelsen fra serailen})
10. **Everett Suttle** (USA)
11. *Ave Verum Corpus* (W.A. Mozart)

01:00-04:00 – Panel tre: LaRouche-programmet til at skabe 3 milliarder nye produktive jobs i løbet af en generation

Ordstyrer Anastasia Battle

Musik: **John Sigerson**, tenor, og **Dura Jun** (klaver): Tre kompositioner af Ludwig Uhlands digt »Frühlingsglaube« (»Tro på foråret«) af (a) Conradin Kreutzer (1780–1849), (b) Franz Schubert (1797–1828) og (c) Josephine Lang (1815–1880)

1. **Harley Schlanger** (USA), næstformand for bestyrelsen for Schiller-instituttet
2. **Jason Ross** (USA), videnskabelig rådgiver for Schiller-instituttet
3. **Sergei Glazyev** (Rusland), statssekretær for Den Russisk-Hviderussiske Union; akademiker, Det Russiske Videnskabsakademi (RAS): »*Genopbygning efter finanskrisen*«
4. **Paul Gallagher** (USA)
5. **William DeOreo** (USA), hydrolog, præsident for Aquacraft
6. **Michele Geraci** (Italien), tidligere undersekretær i Ministeriet for Økonomisk Udvikling, Italien, professor i økonomisk politik, Nottingham University, Ningbo; æresprofessor, Peking University School of Economics; adjungeret professor i finansiering, New York University, Shanghai;
7. **Bob Baker, Marcia Baker og Farmers** (USA)

SØNDAG, 25. maj, kl. 15.00 dansk tid

15:00-18:00 – Panel fire: LaRouche Legacy Foundation om realiteterne i LaRouches ideer

Musik: Schubert *B-dur Klaversonate 1. sats*, **Martin Kaptein**,

klaver

Ordstyrer: **Dennis Small** (USA), LaRouche Legacy Foundation

1. **Lyndon LaRouche**, videoklip
2. **Diane Sare** (USA), formand for LaRouche Organization, tidligere uafhængig kandidat til det amerikanske senat i New York
3. **Helga Zepp-LaRouche** (Tyskland), grundlægger af Schiller Institute

19.00-22.00 – Panel fem: Ungdommens rolle i udformningen af Jordens næste 50 år

Music: *Franz Schubert Impromptu in G flat*, **Martin Kaptein**

Video: Lyndon LaRouche

Moderator: **Daniel Burke** (U.S.), The Schiller Institute

1. **Jason Ross** (U.S.), Science Advisor to the Schiller Institute
2. **Mike Campbell** (U.S.)
3. **Adrian Pearl** (U.S.)
4. **Robert Castle** (U.S.)
5. **Carolina Domínguez** (Mexico), Schiller Institute
6. **Kynan Thistlethwaite** (U.S.)
7. **Anastasia Battle** (U.S.)
8. **Jose Vega** (U.S.), LaRouche Youth Movement Leader, Independent Congressional Candidate, Bronx, New York
9. **Megan Dobrodt** (U.S.), President, Schiller Institute

22:00-00:30 – Debat og diskussion for de

unge

00:30-03:30 -Panel seks: Den industrielle revolution 4.0: Rummet, fusion og kunstig intelligens

1. **Music:** *Beethoven Trio #4*, Op. 11: **Dura Jun**, piano; **Jungwon Yoon**, violin and **Sam Chung**, cello

Video: Lyndon LaRouche

Moderator: **Dennis Speed** (U.S.), The Schiller Institute

1. **Jacques Cheminade** (France), Former Presidential Candidate, President of Solidarité et Progrès
 2. **William Happer** (U.S.), Professor Emeritus of Physics, Princeton University; former member, U.S. National Security Council and the U.S. Department of Energy
 3. **Kelvin Kemm** (South Africa), Nuclear Physicist, Past Chairman, South African Nuclear Energy Corporation
 4. **Steve Durst** (U.S.), International Lunar Observatory Association
 5. **Cody Jones** (U.S.), High School Teacher
 6. **Jason Ross** (U.S.), Schiller Institute Science Advisor
-

Invitation:

Den strategiske situation gennemgår i øjeblikket ikke bare én, men flere tektoniske forandringer. Disse ændringer begraver

effektivt den unipolære orden, som opstod efter Anden Verdenskrig og derefter igen i en ny form efter afslutningen af Den kolde Krig. Francis Fukuyamas tese om »historiens afslutning«, hvormed han mente den vestlige liberale demokratimodels verdensherredømme, viste sig at udgøre en af de mest kortlivede »epoker« i historien.

Efter præsident Donald Trumps tilbagevenden til Det Hvide Hus krakelerede det transatlantiske forhold meget hurtigt med et øredøvende brag. »USA er nu Vestens fjende,« skreg Londons *Financial Times* i en forsideartikel, som konkluderede: »Vesten er død.« Det særlige forhold mellem USA og Storbritannien, som var grundpillen i den unipolære orden, er blevet brudt og vil aldrig blive genoprettet.

Det kommer nu frem, at pro-EU-kræfterne i Europa var allieret med den selvsamme »dybe stat«, også kaldet det »permanente bureaukrati«, som er under angreb fra Trump-administrationen. Vicepræsident J.D. Vances bemærkninger på sikkerhedskonferencen i München om den manglende demokratiske praksis i Europa ramte en rå nerve i det europæiske »permanente bureaukrati«.

Hvis det lykkes præsident Trump ikke kun at afslutte krigen i Ukraine, men også permanent at forbyde den artstruende brug af atomvåben gennem en proces med samarbejde og dialog med Rusland og Kina, vil han fortjene [ros]. Det ville betyde intet mindre end at erstatte praksis med geopolitisk konfrontation mod BRIKS-staterne og det Globale Syd med samarbejde til gensidig fordel for alle.

Den anden tektoniske ændring er præget af den proces, hvor nationerne i det Globale Syd i øjeblikket overvinder 500 års kolonialisme med hjælp fra Kina og bevæger sig mod at blive mellemindkomstlande på kort sigt. I stedet for at betragte denne udvikling som en trussel burde de europæiske nationer og USA glæde sig over, at milliarder af mennesker, som nu frigøres til at udnytte deres fulde potentiale, undgår den

kværnende fattigdom. Den eneste måde, hvorpå faren for en global atomkrig og den efterfølgende udslettelse af menneskearten kan overvindes, er ved at samarbejde med den Globale Majoritet.

Konferencen vil også reflektere over Lyndon LaRouches livsværk. LaRouche Legacy Foundation (LLF) vil fremlægge rigelige beviser for, at Lyndon LaRouche allerede i 1960'erne forudsagde det liberale systems nuværende krise med forbløffende nøjagtighed. Hvis verden havde lyttet til LaRouches analyse og hans advarsel om Nixons ødelæggelse af det gamle Bretton Woods-system ved at indføre flydende valutakurser, ville verden aldrig være kommet ind i den nuværende eksistentielle krise – en krise, der er kendetegnet ved en blomstrende spekulativ finansboble, en kollapsende fysisk økonomi og en ubændig trang til krig og den schachtianske militarisering af økonomien, der er forbundet med den.

Den videnskabelige metode i LaRouches fysiske økonomi tillempes i dag tilnærmelsesvis mest i Kina, hvilket er grunden til, at dette land er så enormt succesfuldt, en succes, som kan kopieres af enhver nation, der vælger at gøre det.

Den store udfordring for verden som helhed er endelig at skabe en retfærdig, ny økonomisk verdensorden og at anvende opfattelsen af fred gennem udvikling. På konferencen vil der være en vigtig diskussion af Schiller Instituttets kampagne for at sætte Oase-planen, som LaRouche først foreslog i 1975, på dagsordenen for hele Sydvestasien. Der vil være et særligt fokus på en udviklingsplan for det afrikanske kontinent, i overensstemmelse med Den Afrikanske Unions Agenda 2063, som deler ånden i Oase-planen.

Vi er nødt til at slynge hele verden ud af den nuværende elendighed med geopolitisk konfrontation, ud af den barbariske opfattelse at alt er et nulsumsspil, og at man altid har brug

for en fjende. Vi har nået et øjeblik i historien, hvor vi absolut må opnå et nyt paradigme, der først tager udgangspunkt i ideen om den ene menneskehed og derefter bringer alle nationers interesser i overensstemmelse med den ene menneskeheds interesser. Vi må skabe en ny æra i menneskehedens historie, baseret på helt nye aksiomer, ikke dem fra den gamle orden, som netop er imploderet. Til det har vi brug for en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til de eksistentielle interesser for hver eneste nation på planeten. Det er kvaliteten af en fornædret eller en ophøjet kultur, der bestemmer, hvordan vi tænker. Det nødvendige nye paradigme kræver, at vi erstatter den nuværende uvidenhed, ligegyldighed og direkte chauvinisme over for andre kulturer med nysgerrighed, interesse, viden og tilmed kærlighed til de forskellige kulturer på planeten. Schiller Instituttets konference vil byde på en dialog mellem kulturer og civilisationer, hvor det enestående såvel som de universelle principper, der forener kunsten, vil blive fremhævet.

Menneskeheden står ved sit vigtigste forgreningspunkt nogensinde. Hvis vi fortsætter som barbarer, vil vi lide samme skæbne som dinosaurerne og huleboerne. Men vi har også håb, fordi mennesket er i stand til en grænseløs perfektion af sin fornuft og karakterskønhed. Det bør præge vores syn på fremtiden.

Skab et højere niveau af statskunst.

Den Internationale Fredskoalition Møde #91, fredag den 28. februar 2025

Ikke korrekturlæst

ANASTASIA BATTLE: Velkommen, alle sammen. Dette er Den Internationale Fredskoalition. Dette er vores 91. møde i træk. Mit navn er Anastasia Battle; jeg vil være jeres ordstyrer sammen med mine medordstyrere Dennis Small og Dennis Speed.

Jeg vil gerne minde folk om, at vi oprettede dette forum for 91 uger siden, fordi vi ønskede at samle den internationale fredsbevægelse i ét forum. Den har været ret dysfunktionel; der har været en masse operationer for at holde folk i kamp med hinanden. Vi ønskede at skabe mulighed for at arbejde sammen og have en åben dialog og koordinere vores aktiviteter rundt om i verden. Hvis vi vil opnå ægte fred på planeten, er vi nødt til at finde måder at kunne koordinere med hinanden rundt om i verden. Det har vi arbejdet meget med.

Vi vil have en række indledende talere til at starte os i dag, og så vil vi gå ind i en generel diskussion. For at åbne diskussionen i dag vil jeg gerne have Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet og initiativtager til Den Internationale Fredskoalition, til at starte. Helga, værsgo at gå i gang.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Goddag og velkommen til jer alle sammen. Vi oplever en hidtil uset ændring i den strategiske situation, og man kan faktisk sige, at der sker tektoniske forskydninger, som efterlader nogle mennesker helt forbløffede, og de forstår ikke helt, hvad der sker. Det, man kan sige, er, at det såkaldte »kollektive Vesten«, som forsøgte at dominere verden gennem en unipolær verdensorden, især efter afslutningen af den kolde krig, ikke længere eksisterer. Med lidt mere end

fire uger med Trump i Det Hvide Hus er der opstået en splittelse mellem USA og Europa, som er ganske bemærkelsesværdig, og som efter min mening aldrig vil blive rettet op igen.

Europæerne har ikke helt reflekteret over den fejlslagne politik. Krigen i Ukraine er så godt som tabt; Trump har sagt, at han ikke vil fortsætte med at levere våben eller penge til Ukraine, og europæerne siger nu, at de vil fortsætte med at puste til krigen ved potentielt at sende europæiske tropper ind i Ukraine. Trump har allerede nægtet at give en »amerikansk bagstopper« til dette. Så er europæerne i stand til at gøre dette? Hvis man ser på økonomiens tilstand i Storbritannien og Frankrig og især i Tyskland, som er i frit fald, er det helt usandsynligt. Tænketaanke anslår, at det straks vil kræve 300.000 flere tropper fra Europa, 250 milliarder euro, og det er bare til at begynde med. Er Europa i stand til at opretholde det? Det er yderst tvivlsomt. Så europæerne er ikke i stand til at vurdere, hvad der sker, og oven i købet vil indsatsen for at forsøge at fortsætte krigen, når den allerede er tabt, kun øge antallet af mennesker, der dør forgæves. Der er tydeligvis en forbløffende mangel på realitetssans i europæernes tankegang. Jeg kan især godt lide et billede, som blev brugt af Patrick Lawrence, der citerede Tom Harrington, som brugte billedet af, at europæerne, som så at sige har stået i skyggen af den angloamerikanske dominans hele tiden og altid har foregivet at være stærke, men i virkeligheden har nul suverænitet på egen hånd, er som en chihuahua, der på tv har spillet rollen som dobermann i mange år, og som pludselig bliver bedt om at spille dobermann i det virkelige liv; og naturligvis er den stakkels chihuahua ikke i stand til at klare opgaven og bliver stående på scenen og bjæffer hjælpeløst. Jeg synes, det passer til billedet, hvis det ikke var så tragisk. Nogle gange synes jeg, at en vis mængde ironi er nødvendig.

Så på dette tidspunkt skifter europæerne dørhåndtaget i

Washington: Først kom Macron, angiveligt som repræsentant for EU, men uden at have koordineret med de andre EU-medlemmer. Husk ramaskriget, da Orbán gjorde noget lignende i begyndelsen af det ungarske formandskab. Macron blev behandlet høfligt af Trump, men der blev ikke aftalt noget af betydning. Så kom den britiske premierminister Starmer, og han gjorde en stor indsats og afleverede en invitation fra kong Charles til et statsbesøg i håb om at reparere det særlige anglo-amerikanske forhold. Men da spørgsmålet kom op om, hvorvidt USA ville bakke op om en eventuel udstationering af europæiske tropper i Ukraine, var svaret »nej«. Så der var ingen substans i det besøg. Da Kaja Kallas, EU's såkaldte udenrigsminister, ankom til Washington, var der ikke noget møde for hende – en total afvisning.

I dag er Zelenskyj der, angiveligt for at indgå denne gigantiske økonomiske aftale, hvor USA vil udforske og udnytte sjældne jordarters mineraler og ressourcer i Ukraine. Hvis man ser nærmere på den aftale, kan den meget vel vise sig at være en stor omgang ingenting, for ifølge en vestlig videnskabelig tænketank er de sjældne jordarter i Ukraine aldrig blevet undersøgt grundigt. Desuden befinder mange af dem sig lige nu i det område, der er besat af Rusland. Og da Starmer tog til Kiev for nogle måneder siden for at indgå en 100-årig traktat med Ukraine, indeholdt den også en aftale om, hvem der skulle udnytte disse sjældne jordarter. Så det ville ikke overraske mig, hvis det hele eksploderer som et ingenting. Under alle omstændigheder er det ikke ligefrem noget at være stolt af, og det kunne jeg sige meget mere om.

Så hvad sker der med europæerne? Hele verden klør sig i hovedet og siger: »Hvad er der sket med de europæere?« Jeg tror, jeg har en ret god forståelse; det er magtens arrogance. Husk, at der i 2005 var en folkeafstemning i Frankrig og Holland om en europæisk forfatning, som skulle skabe en slags europæisk stat. Den blev afvist med et overvældende flertal, både i Frankrig og i Holland. De ønskede ikke at fortsætte med

det, så en gruppe mennesker – Amato og forskellige andre – gik sammen og omskrev praktisk talt den europæiske forfatning ved kun at ændre 5 % af den. Derefter blev den med et stort hurra omdøbt til Lissabontraktaten, fordi en traktat ikke kræver en folkeafstemning. Derefter foretog de i al hemmelighed disse kætterske ændringer i alle paragrafferne, men de offentliggjorde det aldrig. De offentliggjorde kun ændringerne, så af en gigantisk traktat på omkring 1.500 sider skulle parlamentarikerne, som skulle have stemt om den, have sat ændringerne ind i traktaten, hvilket gjorde den endda endnu mere uforståelig, fordi alt var i juridisk sprog. Så en person, der ikke har studeret jura i Europa, ville ikke være i stand til at forstå det, eller i hvert fald ikke uden en stor indsats. Og det var kun, fordi en studerende fra Dresden gjorde arbejdet og indførte disse ændringer og derefter offentliggjorde det hele, at parlamentarikerne kunne læse traktaten i dens ændrede form. Det viser, at det europæiske bureaukrati lige fra begyndelsen forsøgte at stoppe regeringerne og skjule, hvad de gjorde. Det blev klart senere, da von der Leyen og Stoltenberg afslørede, at de ville have et ekstremt tæt forhold mellem EU og NATO på et tidspunkt, hvor NATO var på vej til at blive et globalt NATO, så det betød virkelig, at det europæiske imperium, EU-imperiet, var bundet til denne globale NATO-ekspansion.

Hvis man læser Lissabontraktaten, forpligter den allerede nu alle medlemmer til at komme alle de andre til militær hjælp, hvis en af dem bliver angrebet. Så på grund af det overlappende medlemskab mellem EU og NATO er der de facto tale om en militarisering af EU. Den militarisering er i fuld gang. Der er bestræbelser på at øge budgetterne, ikke kun for at gøre Tyskland krigsparat. Der er en enorm propaganda om dette; i går havde den første kanal på tysk tv et 10 minutter langt klip om, hvor fantastiske arbejdsforholdene er i Rheinmetall, den største tyske våbenproducent; hvordan to nye medarbejdere tjener en masse penge og nu har råd til at bygge et hus: Total propaganda, som helt udelader, at grunden til, at Rheinmetall-

aktierne nu er steget 1.000 % siden 2022, er, at de fodrer krigsmaskinen og får mennesker til at dø. Det blev naturligvis ikke fremhævet, så det tyske tv er blevet forvandlet til et propagandaværktøj for krigsindustrien – det er helt ulækkert.

Vil det virke? Det tror jeg ikke, for lige nu har præsident Putin på sit årlige møde med den føderale sikkerhedsstyrelses efterretningstjeneste sagt, at de første diskussioner med USA var meget lovende. Der var en pragmatisk holdning, og de forlod den tidligere regerings stereotyper om den regelbaserede orden og den slags klichéer og kom frem til en realistisk dialog. Meget vigtigt sagde Putin, at han mener, at der på grund af Ruslands militære sejre nu er potentiale til at skabe en europæisk og endda global permanent sikkerhedsarkitektur, hvor et lands sikkerhed ikke vil være på bekostning af et andet, men at der vil være en udelelig sikkerhedstilgang. Det er meget i tråd med det, vi har presset på, om end med et lidt andet sprog, i Schiller Institutet og IPC siden udbruddet af krigen i Ukraine: nemlig behovet for at have en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Så på baggrund af de russiske drøftelser med USA taler Putin nu om muligheden for en sådan global arkitektur. Jeg tror, det er en stor forandring til det bedre og åbner vinduet for en løsning af alle andre konflikter rundt om på kloden, især forhåbentlig også den i Mellemøsten.

Apropos det, så fortsætter den såkaldte våbenhvile med afbrydelser her og der. I dag ankom en delegation fra Israel og Qatar til Cairo for at diskutere anden fase af våbenhvilen. Våbenhvilen holder mere eller mindre; ikke helt, men der var en udveksling af fire døde gidsler fra Hamas og mere end 600 palæstinensere fra israelerne. Situationen på Vestbredden er fortsat forfærdelig: Fire flygtningelejre blev tømt. Det er stadig i total uorden. Israelerne nægtede også at forlade Philadelphi-korridoren, vejen mellem Gaza og Egypten. IDF er begyndt at foretage en undersøgelse af den kolossale efterretningssvigt i forbindelse med angrebet den 7. oktober

2023. Den 4. marts er der arabisk topmøde i Cairo, hvor man vil diskutere den egyptiske plan om at genopbygge Gaza, mens palæstinenserne bliver der, som modtræk til Trumps forslag. Så der er endnu ingen tegn på, at oase-planen er en del af det; vi er derfor nødt til absolut at fortsætte vores mobilisering. Forhåbentlig, hvis denne større tilnærmelse mellem USA, Rusland og forhåbentlig Kina og Indien lykkes, og så i sidste ende alle andre lande, er der faktisk et tegn på håb i horisonten.

Men vi fra IPC-koalitionen skal endnu ikke gå på pension, før den brik er sikker, så jeg beder dig om at slutte dig til vores mobilisering og fortsætte kampen.

Bemærkninger under diskussionen:

[Svar til professor Ravenet] Tak, professor Ravenet, jeg synes, det var et ekstremt oplysende syn på sagen, og jeg er helt enig med dig i, at jeg personligt kom til den konklusion, at det kinesiske konsultative demokrati fungerer meget bedre end det såkaldte liberale demokrati af den grund, at kineserne gennemgår en meget kedelig proces med ansvarlighed. Før valget går det fra det lokale niveau til det regionale niveau til provinsniveauet til det nationale niveau, hvor beslutningerne bliver formuleret. Og efter cirka to sessioner går den samme konsultative proces hele vejen igen. Det står i skarp kontrast til det berømte citat af en tidligere socialdemokratisk politiker i Tyskland ved navn Franz Müntefering, som på et tidspunkt sagde, at det er helt urimeligt at minde en politiker om de løfter, han gav under valgkampen, bagefter [griner], hvilket jeg virkelig synes er at ramme hovedet på sømmet.

Ellers vil jeg bare sige, at det, europæerne gør lige nu, er, at de angriber såkaldte diktaturer i Kina og andre steder, men der er ingen beviser for, at kineserne vil lave regimeskift i Afrika eller Asien eller Latinamerika. Det gør de ikke; de blander sig ikke i andre landes indre anliggender. Tværtimod,

hvis man ser på, hvad EU gør lige nu med sine medlemslande: Det er, fordi det europæiske etablissement er forbundet med den dybe stat i USA. Det er derfor, de føler sig så absolut destabiliserede, for med Trump i Det Hvide Hus, der går efter den dybe stat i USA, føler de, at de har mistet deres mest foretrukne trældom. Men hvis man ser på praksis, hvad gør de så f.eks. i Rumænien? Der blev valgt en præsident, og så kom interventionen; de annullerede valget. Befolkningen i Rumænien er i høj grad på denne kandidat Georgescus side, så de udskrev et nyt valg i maj. Og bare timer eller minutter før han kunne indgive sin deltagelse i valget i maj, blev han arresteret. Det er helt utroligt! Hvad er der sket med demokratiet i Europa? Det eksisterer ikke. I Slovakiet, Ungarn og Serbien er der ligeledes alvorlige klager fra befolkningen over, at der er Maidans i gang mod officielt valgte regeringer. Jeg synes virkelig, det er noget, vi skal se nærmere på: Europas forbindelse til den dybe stat i USA, for det ser ud til at være den mekanisme, der er på spil.

Siden du nævnte alle disse filosofiske stridigheder i den europæiske historie, tror jeg, at det, der styrer de vestlige eliter, er den samme tankegang som Joseph de Maistre, der i sit berømte brev til en russisk prinsesse skitserede præcis, hvorfor de mener, at et bestemt oligarki er folkets masser overlegent. Og selv om forudsætningerne har ændret sig – det er ikke længere kun monarkier, men et finansielt oligarki – mener de, at de er bedre end disse »deplorables«, som Hillary Clinton har kaldt dem. Jeg synes, at Hillary Clintons omtale af de såkaldte »deplorables« var en af de mest utrolige indrømmelser af deres tankegang og menneskebillede. Men jeg synes, at hele den diskussion, som du introducerede, er ekstremt værdifuld, og jeg er meget glad for den.

Svar på spørgsmål om Afrika] Jeg tror, der er mange ting. Til at begynde med er én ting eksemplet med Sydafrika. Den måde, hvorpå Sydafrika gennem sit samarbejde med Mahatma Gandhi var i stand til at overvinde apartheid. Sandheds- og

forsoningskommissionen er stadig en model for, hvordan man overvinder konflikter i dag, som hele verden kan lære af. Det faktum, at Sydafrika gik forrest med at bringe palæstinenserne sag for Den Internationale Domstol, var et utroligt skridt, hvor Sydafrika tog lederskab, da hele det såkaldte Vesten svigtede. Jeg tror, at den slags moralsk lederskab er, hvad man kan forvente. Jeg vil på det kraftigste sige, at man bør tale meget mere om Agenda 2063-udviklingsplanen, for som Dr. Pandor sagde ved IPC's arrangement den 14. februar, så passer det, vi forsøger at gøre med oase-planen for Sydvestasien, fuldstændig med principperne i Agenda 2063. I betragtning af at Afrikas befolkning vil være på 2,5 milliarder i 2050, mener jeg, at det er en god idé at gå meget stærkere i den retning nu og ikke kun invitere Kina, som allerede er meget engageret, men at tilbyde en model for fælles udvikling mellem de forskellige nationer af god vilje. Jeg ved for eksempel, at inderne allerede er involveret i Afrika, og Japan har gjort en indsats. Så at tilbyde en fælles økonomisk udviklingsmodel, der kunne være som en ny sandheds- og forsoningskommission for udviklingen af hele Afrika, men også være en model til at overvinde konflikter, racisme og så videre. Det er nogle ideer.

Afsluttende bemærkninger:

Jeg tror, at farerne ved situationen stadig er meget store. Se på Mellemøsten; vi er meget langt fra at være i sikkert farvand. Situationen omkring Ukraine, Rusland og USA ser meget mere lovende ud. Men jeg tror, vi har brug for en mobilisering, for det værste, der kan ske, er selvtilfredshed. Efter det tyske valg har folk en tendens til at falde tilbage i business-as-usual-tilstand, og det ville være fatalt. Jeg tror, at det, vi skal gøre, er at mobilisere en international dialog om, hvad statskunst er. Er vi den intelligente art på planeten eller ej? Jeg ser både i Europa og mellem Europa og USA, at tonen er blevet så uhøflig og barbarisk. I al den tid

er europæerne ikke kommet med ét eneste fredsinitiativ; de har saboteret to fredsinitiativer – Minsk II-forslaget og derefter Istanbul-forslaget fra marts 2022. Men de er ikke selv kommet med en eneste idé til, hvordan man kan løse situationen med diplomati og så videre og så videre. Jeg tror, at det, der tydeligvis mangler, er et niveau af statskunst. Schiller Instituttet blev udnævnt til et institut for statskunst, da det blev grundlagt, af den simple grund, at det er en kunst. *Statskunst* bør være som på tysk, »*Staatskunst*«, kunsten at skabe staten og kunsten at have internationale relationer.

Jeg synes, at diskussionen i dag viste, at der er en sult efter disse ideer, og jeg kan kun sige, at potentialet for at ændre verden til det bedre ikke har været så stort siden 1989: 1989 var den forspildte chance, hvor man havde potentialet til at skabe en fredsorden. Vi foreslog Den Eurasiske Landbro som grundlag for en sådan fredsorden i det 21. århundrede. Det blev ødelagt dengang, dybest set på grund af den samme slags geopolitiske idiotiske tankegang, som vi ser i dag. Kina tog den Eurasiske Landbro op, og nu er Bælte- og Vej-Initiativet det dominerende infrastrukturprojekt på kloden.

Men jeg tror, at vi lige nu er i en situation, hvor vi, hvis krigen i Ukraine slutter – og det sker forhåbentlig i løbet af de næste uger eller måneder – står over for endnu en chance. Og denne gang tror jeg ikke, vi må gå glip af den. Så jeg vil gerne invitere alle til at gå ind i en diskussionsproces med os. Ikke bare diskutere, men blive aktive sammen med os, så vi kan få lagt på bordet, hvad der skal være omridset af den nye sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Jeg har skrevet ti principper som stof til eftertanke. Jeg tror, vi er nødt til at have sådan en diskussion. Vi er nødt til at have en ny Westfalisk Fred for at løse verdens problemer og samle op på det, Putin lige har sagt. Jeg synes, det har skabt en enorm åbning.

Så jeg vil gerne opfordre alle, der har ideer til, hvordan de næste IPC-møder kan organiseres. Vi vil afholde store

konferencer på Schiller Instituttet i USA i maj og i Europa på et tidspunkt og et sted, der snart vil blive fastlagt. Men vi er allerede i gang med at organisere os frem mod den konference. Det bør blive en stor intervention for at få en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, en ny Westfalisk Fred, på bordet for alvor. Jeg beder jer alle om at være aktive i den forbindelse. [hzl/amb] [ssu]